

Arrest

nr. 241 849 van 5 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 11 augustus 2015, verklaart er zich op 13 augustus 2015 vluchteling.

Op 2 augustus 2016 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

1.2. Nadat een nieuw element opdook dat verband houdt met verzoekers subsidiaire beschermingsstatus en nadat verzoeker op 19 oktober 2018 en 25 juli 2019 op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd gehoord met betrekking tot dit nieuwe element, werd op 29 januari 2020 door de commissaris-generaal een beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 30 januari 2020 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Khwaja Akbar, een dorp gelegen in Pul-e-Alam in de provincie Logar. U bent Tadjiek en soennitisch moslim. U ging naar school tot de tiende graad. Vervolgens werkte u thuis. U ging de boodschappen halen, ruimde de sneeuw in de winter en ging ook water halen. Uw vader en oudere broer verdienden de kost als chauffeur. Ongeveer tien jaar nadat u met school gestopt was ging u eveneens aan de slag als chauffeur. Eerst vervoerde u mensen tussen het districtscentrum en de buurtdorpen. Zo'n vijf jaar geleden begon u met de truck van uw vader te rijden en transporteerde u bakstenen, zand en kiezelstenen. Op de ochtend van 6 Saratan 1394 (Gregoriaanse kalender: 27 juni 2015) was u bij de standplaats van uw truck in One Sayyidan. Atta, een persoon die als aannemer voor de regering werkte, kwam naar u toe en zei dat hij vier ladingen kiezelstenen nodig had bij de checkpost van Qalai Jumah. U deed wat hij vroeg en was tegen de avond klaar met deze opdracht. Twee dagen later kwamen de taliban naar uw huis om naar u te vragen. U wist te ontkomen, maar uw broer werd door hen meegenomen. Uiteindelijk besloot u door deze problemen Afghanistan te verlaten. Diezelfde dag werd uw broer vrijgelaten. Ongeveer een maand en tien dagen na uw vertrek uit Afghanistan bereikte u België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 13 augustus 2015. Toen u in België was kreeg uw moeder een brief van de taliban waarin stond dat u zich moest overleveren aan hen of dat er ernstige gevolgen zouden zijn. Uw broer werd uiteindelijk vermoord.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een aangifte met betrekking tot uw problemen, de dreigbrief die u ontving van de Taliban, uw 'taskara', een kopie van uw huwelijksakte en een kopie van de taskara's van uw echtgenote en kinderen.

Op 2 augustus 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de taliban. Gezien uw afkomst uit Pul-e-Alam, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig werden geacht, werd u rekening houdend met de toenmalige situatie in Pul-e Alam de status van subsidiaire bescherming toegekend. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Twee jaar en een paar maanden geleden kwamen uw vrouw en vier kinderen Mohammad Farhad, Tabasum, Mohammad en Sana naar België in het kader van gezinshereniging.

Bij de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming van uw familieleden, kwam aan nieuw element aan het licht, namelijk dat u mogelijk over een familiaal netwerk in Kabul beschikt. Uw halfneven Monir Sharifi (o.v.8.130.281) en Najibullah (Najib) Sharifi (o.v.8.130.298) gaven immers toe dat zij in Kabul opgroeiden en Najib gaf aan dat zijn broer en moeder er nog steeds wonen. In de beslissing van uw halfneef Murtaza Sharifi (o.v.8.130.271) werd vastgesteld dat er ernstige vraagtekens geplaatst dienden te worden bij zijn voorgehouden verblijf in Pul-e-Alam tot aan zijn vertrek en bij zijn beweerde profiel en werd er bovendien vastgesteld dat er zeer sterke indicaties op facebook zijn die erop wijzen dat zowel Murtaza zelf als zijn broer Mutjaba in Kabul verbleven. Omwille van voorgaande vaststellingen werd er door het CGVS een onderzoek naar uw status ingesteld.

Met het oog op de mogelijke herziening van uw subsidiaire beschermingsstatus en om u de gelegenheid te geven op dit nieuwe element te reageren, werden er twee persoonlijke onderhouds met u georganiseerd. Een persoonlijk onderhoud met u vond plaats op 19 oktober 2018 en het andere vond plaats op 25 juli 2019. Hierbij licht u toe dat uw vader drie vrouwen had en stelt u dat er geen contacten waren tussen de drie vrouwen en hun nakomelingen, verder de drie 'takken' van de familie genoemd. U verklaart dat er geen vijandschappen waren met uw familieleden, maar evenmin was er sprake van nauwe banden. Met uw familieleden die momenteel in België zijn heeft u geen contact.

Verder verwijst u naar uw eerdere asielmotieven, naar uw vrees dat u en uw familie als ongelovigen beschouwd zouden worden en naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan. U geeft ook aan dat u ziek bent en dat u niet zou kunnen werken in uw land en dat u er niet de medische behandeling die u hier krijgt zou kunnen krijgen. U haalt ook aan dat u vreest dat uw kinderen niet naar school kunnen gaan en dat ze slechts als toekomstmogelijkheden zouden hebben om te stelen of wapens ter hand te nemen en mensen te vermoorden of bij de politie te gaan en dan de kans lopen gedood te worden door de tegenstanders van de overheid. U geeft aan dat u en uw vrouw een kind verloren na vier maanden zwangerschap en dat haar appendix weggenomen werd. Er is nog een afspraak gepland bij het ziekenhuis die te maken heeft met de curettage die uw vrouw had.

U legt de volgende originele documenten voor: een brief van dokter Allemon Annerose d.d.11 januari 2018 ter ondersteuning van uw zoektocht naar een woonst, een brief van dokter Beersman Sven d.d. 28 september 2018 aangaande uw gezondheidsklachten, een kaartje van de dienst neurologie van het Iris ziekenhuis Zuid waarop een afspraak genoteerd staat voor 9 september 2015, een aanvraagformulier voor een onderzoek van het Iris ziekenhuis Zuid d.d. 19 augustus 2015, een brief van dokter Beersman Sven d.d. 16 juli 2019 aangaande uw gezondheidsklachten, een brief van dokter Beersman Sven d.d. 22 juli 2019 aangaande uw gezondheidsklachten, een verslag van dokter Sirimisi betreffende uw raadpleging op de afdeling longziekten van AZ Sint Jozef op 23 mei 2019, een overzicht thuistherapie van AZ-Sint Jozef betreffende uw medicatie, uw hoofdpijnkalendar, een rapport d.d. 6 juni 2019 aangaande uw gehoor, negen afspraakbevestigingen van u bij het AZ Sint Jozef tussen de periode van 26 maart 2019 tot 28 augustus 2019, een standaardformulier aangaande een

factuur voor een consultatie bij AZ Sint-Jozef, een afspraakbevestiging voor 5 augustus 2019 bij de dienst cardiologie in Sint-Vincentius, uw huwelijkscertificaat en de Engelse vertaling ervan, de taskara van uw echtgenote en de Engelse vertaling ervan, de taskara van uw zoon Mohammad Farhad en de Engelse vertaling ervan, de taskara van uw zoon Tabasum en de Engelse vertaling ervan, de taskara van uw zoon Mohammad en de Engelse vertaling ervan, de taskara van uw dochter Sana en de Engelse vertaling ervan, uw paspoort en de paspoorten van uw vrouw en uw kinderen. Aangaande uw echtgenote legt u verder nog de volgende documenten voor: een brief van dokter Beersman Sven aangaande de gezondheidsklachten van uw echtgenote Sharifi Nadera d.d. 22 juli 2019, een opnameformulier van uw echtgenote van 4 juni 2019 en een verslag voor ontslag van diezelfde dag, afspraakbevestigingen bij de dienst gynaecologie van het AZ Sint-Jozef voor uw echtgenote op 5 augustus 2019 en op 15 oktober 2019. Na het laatste persoonlijk onderhoud dat met u gehouden werd, bezorgde u documenten aangaande de attesten die u en uw echtgenote in België haalden.

U bevestigt dat de volgende van uw familieleden ook in België zijn: uw halfneven Mohammad Khalil Sharifi (o.v. 8.097.317) en Atiqullah Sharifi (o.v. 7.757.958), de zonen van uw halfbroer Mohammad Shafi; uw halfneef Murtaza Sharifi (o.v. 8.130.271), de zoon van uw halfbroer Mohammad Nabi; Rashidi Ahmad Edris (o.v. 6.781.398), het kleinkind van uw halfbroer Mohammad Shafi; uw neef Hamid Sharifi (o.v. 8.105.794), de zoon van uw broer Mohammad Nur; uw neef Sayed Hashem Sharifi (o.v. 6.792.869), de zoon van uw zus Nazima; uw neef Omid Noori (o.v. 8.105.797), de zoon van uw halftante Salima; uw halfneef Monir Sharifi (o.v. 8.130.281) en uw halfneef Najibullah (Najib) Sharifi (o.v. 8.130.298), de zonen van uw halfbroer Sami, en hun beweerde broer Nasir Sharifi die ook bekend staat als Rohet Sharifi (o.v. 8.543.825).

Het CGVS beschikt over informatie dat ook Sayed Ahmad Sadaat (OV 8.251.645), de broer van Sayed Hashem Sharifi, ook Del genoemd, in België om internationale bescherming verzocht.

In het kader van een re-evaluatie van hun beschermingsstatus werden er ook persoonlijke onderhouds gehouden met uw halfneef Mohammad Khalil Sharifi, uw halfneef Atiqullah Sharifi, uw neef Omid Noori en uw neef Hamid Sharifi.

B. Motivering

Op 2 augustus 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de taliban. Gezien uw afkomst uit het district Pul-e-Alam, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig werden geacht, werd u rekening houdend met de toenmalige situatie in Pul-e-Alam de status van subsidiaire bescherming toegekend. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Ondanks het feit dat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend blijkt duidelijk uit artikel 55/5 van de vreemdelingenwet dat de status van subsidiaire beschermde in beginsel geen permanente status is en dat een onderdaan van een derde land onder bepaalde omstandigheden kan ophouden een subsidiair beschermde te zijn. Artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de hoedanigheid van subsidiair beschermde verloren gaat wanneer de omstandigheden in verband waarmee deze hoedanigheid was verleend, niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit is het geval wanneer niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus wordt voldaan (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 65). Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. De verandering van omstandigheden is „ingrijpend en niet-voorbijgaand” in de zin van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet, wanneer de factoren die aan het reële risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen. De beoordeling of de verandering van omstandigheden ingrijpend en niet-voorbijgaand is, houdt dus in dat er geen reële risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vreemdelingenwet (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 73).

Zo is het mogelijk dat er niet langer een reële risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vreemdelingenwet wanneer na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus komt vast te staan dat de asielzoeker overeenkomstig artikel 48/5, § 3 Vreemdelingenwet binnenlandse of nationale bescherming tegen ernstige schade kan genieten in een deel van het land van herkomst waar hij op een veilige en wettige manier naartoe kan reizen, zich toegang toe kan verschaffen en waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

In dit opzicht dient benadrukt te worden dat u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend omdat er (1) enerzijds werd vastgesteld dat er destijds in uw regio van herkomst een reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet bestond, en er (2) anderzijds vastgesteld werd dat u zich niet aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kon onttrekken door zich in een ander deel van Afghanistan te vestigen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kon er toen niet redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zich in een ander deel van Afghanistan zou vestigen.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald de verklaringen van uw familieleden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming en de vaststellingen in de dossiers van uw familieleden waaruit blijkt dat u familieleden heeft die in Kabul wonen.

In september 2015 dienden uw halfneef Monir Sharifi, uw halfneef Najibullah Sharifi en halfneef Murtaza Sharifi een verzoek om internationale bescherming in. Doorheen de behandeling van hun verzoeken om internationale bescherming gaven ze toe dat ze familie van elkaar waren, meer bepaald dat Murtaza de halfneef is van de broers Monir en Najibullah, en dat ze samen vanuit Afghanistan naar België reisden (CGVS Monir Sharifi dd. 24 november 2016 (CGVS Monir 2), p. 7; CGVS Najibullah Sharifi dd. 24 november 2016 (CGVS 2 Najibullah), p.2).

Monir en Najibullah, de zonen van uw halfbroer Sami, stelden tijdens hun verzoek om internationale bescherming eerst dat ze steeds in Khwaja Akbar woonden om na confrontatie met de bevinding van het CGVS dat hun verklaringen over dit verblijf in Logar niet geloofwaardig waren toe te geven dat ze in Kabul woonden. Zo zei Monir dat hij sinds hij zeven à acht jaar was in Karte Naw in Kabul woonde (CGVS Monir 2, p. 5). Gelet op zijn geboortjaar 1999 betekent dit dat hij sinds 2006 à 2007 in Kabul woonde. Ook Najibullah geeft toe dat hij in Karte Naw in Kabul woonde en stelt dat zijn broer Mohammad Basir en zijn moeder nog steeds in Karte Naw wonen (CGVS 2 Najibullah, p. 2, 6). De verklaringen en de neergelegde stukken van Monir en Najibullah over hun verblijf in de stad Kabul werden door het CGVS geverifieerd en als geloofwaardig beoordeeld. Hieruit kan afgeleid worden dat u familieleden heeft die in de stad Kabul verblijven.

Uw halfneef Murtaza kreeg een weigeringsbeslissing van het CGVS die integraal werd overgenomen en bevestigd door de RvV. In deze beslissing werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kon worden aan het door hem beweerde asielrelaas. Eveneens werd zijn beweerde recente verblijf in het dorp Khwaja Akbar gelegen in het district Pul-e-Alam in Logar betwist en werd er vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden leeftijd, zijn profiel van ongeschoolde landbouwjongen en zijn familiaal netwerk. In het bijzonder werd er over zijn familiaal netwerk vastgesteld dat hij over meerdere van zijn familieleden trachtte te verhullen waar ze verblijven terwijl er ernstige aanwijzingen zijn dat ze in de Afghaanse hoofdstad verblijven. Wat de hierboven vermelde Monir en Najibullah betreft trachtte Murtaza eerst hun bestaan en vervolgens hun woonplaats achter te houden om slechts na confrontatie toe te geven dat ze in Kabul woonden. Het CGVS en de RvV stelden dan ook vast dat Murtaza geen zicht wenste te bieden op zijn netwerk in Kabul en meer specifiek zijn familiaal netwerk.

Voorgaande vaststellingen wijzen er op dat u een familiaal netwerk in Kabul heeft. Deze informatie geeft dan ook aanleiding tot een heroverweging van de u eerdere toegekende subsidiaire beschermingsstatus die aan u werd toegekend gezien destijds geoordeeld werd dat er geen reëel binnenlands vluchtalternatief bestond in uw hoofde.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw beschermingsstatus aan te brengen, werd met u een persoonlijk onderhoud gehouden op 19 oktober 2018 en op 25 juli 2019, waarbij ook uw familienetwerk verder onderzocht werd.

Aan u de kans geboden om uw familiale situatie toe te lichten, stelt u uw familie als volgt voor: Uw vader Mohammad Sharifi had drie vrouwen: Abai, Mogul en Nazi Gul (CGVS Mohammad Farid Sharifi dd. 19 oktober 2018 (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 12, 13).

De kinderen van uw vader en Abai zijn: uw halfbroer Mohammad Daoud, uw halfbroer Mohammad Shafi en uw halfbroer Mohammad Nabi (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 12). Mohammad Daoud is overleden (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 16). Mohammad Shafi heeft twee vrouwen: Amida en Fatima (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 16). Met zijn vrouw Amida heeft Mohammad Shafi de volgende kinderen: Rafi, Shafiq, Zabi, Wahid en Fahima (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 16). Met zijn vrouw Fatima heeft Mohammad Shafi de volgende kinderen: Mohammad Khalil, Mohammad Basir, Atiqullah, Breshna en Mawlada (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 16). Uw halfbroer Mohammad Nabi heeft de volgende kinderen: Shaima, Laila, Milofar, Mustafa, Mujtaba, Murtaza en Mohammad Habib (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 19).

De kinderen van uw vader en Mogul zijn: uw halfbroer Yassin, uw halfbroer Sami, uw halfbroer Naeem, uw halfzus Deljan en uw halfzus Soraya (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 12, 13). Yassin heeft een zoon die Fardin heet (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 20). De kinderen van Sami zijn: Najib, Monir, Rohet die ook bekend is als Nasir, Mohammad Basir, Mojeeb, Mina en Nabila (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 20). De kinderen van Naeem zijn: Naweed en Majid (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 22).

De kinderen van uw vader en uw moeder Nazi Gul zijn: u, uw broer Mohammad Nur, uw zus Salima, uw zus Nazima (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 7). Hamid, Shogafa en Fereshta zijn de kinderen van Mohammad Nur (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 11). De kinderen van Salima zijn Omid Noori en Khosbu (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 8). Nazima heeft zes dochters en twee zonen: Del en Hashem (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 10).

Uit uw verklaringen, de verklaringen van uw familieleden en uit de vaststellingen omtrent de facebookaccounts van enkele familieleden blijkt dat een aanzienlijk deel van uw familieleden in Kabul woont.

Zo geeft u over uw halfbroer Naeem aan dat hij in Kabul woont, zelfs al langer dan de leeftijd van uw oudste zoon (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 22). Dat Naeem in Kabul woont, wordt ook ondersteund door de huwelijksakte van Omid Noori, waarop over Naeem genoteerd staat dat hij de zoon is van Mohammad Sharifi en dat hij in het 4e district van Kabul woont. Ook over zijn zoon Naweed stelt u dat hij momenteel in Kabul verblijft (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 22). U stelt dat Naweed gestudeerd heeft en dat u via Najib hoorde dat hij voor buitenlanders werkt (CGVS 2

Mohammad Farid, p. 22). Volgens de verklaringen van Omid Noori zijn Majib en Naweed in Kabul (CGVS Omid Noori dd. 25 april 2019 (CGVS 4 Omid Noori), p. 24). Volgens de verklaringen van Omid Noori studeert Majib en was Naweed aan het werk voor de gsmoperator Afghan Wireless Netwerk toen Omid nog in Afghanistan was (CGVS 4 Omid Noori, p. 24, 25). Op de facebookpagina van Naweed Sharifi, wiens user ID op facebook 'ahmad.naweedsharifi' is en waarvan u bevestigde dat het om Naweed, de zoon van Naeem gaat (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 25) duidt deze persoon in oktober 2018 aan dat hij in Kabul woont en van Kabul is. Intussen werd dit aangepast en staat er dat hij in Tashkent in Uzbekistan woont. Deze aanpassing gebeurde nadat aan u en enkele andere familieleden vragen gesteld werden omtrent de verblijfplaats van Naeem en nadat jullie geconfronteerd werden met de vaststelling dat deze persoon op facebook aangaf dat hij in Kabul woonde, hetgeen vraagtekens doet rijzen bij de geloofwaardigheid van deze plotse verandering van verblijfplaats. In lijn met de verklaringen dat Naweed werkte voor Afghan Wireless Netwerk, springt in het oog dat meerdere personen die Naweed liken aangeven dat ze bij Afghan Wireless Netwerk werken (zie administratief dossier), hetgeen deze stelling bevestigt. Ook zegt 'Sahibuddin Ayobi' die aangeeft dat hij ingenieur is bij Afghan Wireless als commentaar bij een foto Naweed van 28 september 2018 'my talented supervisor is looking handsome', hetgeen er evenzeer op wijst dat Naeem wel degelijk recent bij Afghan Wireless Netwerk werkte. Verder werd ook vastgesteld dat er bij de personen die likes en commentaren geven veel personen zijn die aangeven in Kabul te wonen en/of werken en die hooggeschoold zijn (zie administratief dossier).

Vervolgens dienen ook de verblijfplaatsen van uw halfbroer Sami en zijn vrouw en zonen te worden belicht. Over de kinderen van Sami geeft u aan dat ze opgroeiden in Kabul (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 21). Zoals eerder toegelicht gaven de zonen van uw halfbroer Sami, Najibullah en Monir zelf toe dat ze in Kabul opgroeiden. Monir gaf toe dat hij sinds hij zeven à acht jaar was in Karte Naw in Kabul woont (CGVS 2 Monir, p. 5). Gelet op zijn geboortjaar 1999 betekent dit dat hij sinds 2006 à 2007 in Kabul woonde. Ook Najibullah geeft toe dat hij in Karte Naw in Kabul woonde en stelt dat zijn broer Mohammad Basir en zijn moeder nog steeds in Karte Naw wonen (CGVS 2 Najibullah, p.2,6). Ook verklaarde Najib dat Mohammad Basir voor Azizi bank werkt (CGVS 2 Najibullah, p. 2). Zelf geeft u aan dat Mohammad Basir misschien in Kabul woont momenteel, gezien hij in Kabul woonde toen u in Afghanistan was (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 19). Over de vrouw van Sami zegt u dat u niet weet waar ze momenteel verblijft (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 19). Hoewel u meent dat de kinderen van Sami 'misschien' een huis hebben in Kabul en dat u het niet weet omdat u geen contact met hen hebt (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 21), zal verder in deze beslissing uiteen gezet worden dat het niet geloofwaardig is dat u geen contact met hen heeft. Overigens blijkt uit de verklaringen van uw neef Omid Noori, met wie u samen naar België reisde dat hij enige tijd in het huis van Najib en Monir verbleven heeft (CGVS 4 Omid Noori, p. 9, 18). Dat u niet zou weten dat de kinderen van Sami over een huis in Kabul beschikken hoewel uw neef en reisgezel er zelfs verbleven heeft is niet geloofwaardig en doet vermoeden dat u niet wilt dat uw huidig familiaal netwerk in Kabul het daglicht ziet.

Van uw halfbroer Mohammad Nabi en enkele van zijn kinderen kan aangenomen worden dat zij momenteel in Kabul verblijven. Zo zeggen Omid Noori en Hamid dat Mohammad Nabi in Kabul woont (CGVS Omid Noori dd. 25 april 2019 (CGVS 4 Omid), p. 24; CGVS Hamid Sharifi dd. 31 maart 2019 (CGVS 2 Hamid), p. 19). Hamid geeft aan dat Mohammad Nabi al tien à vijftien jaar in Kabul woont (CGVS 2 Hamid, p. 19). Over de zonen van Mohammad Nabi zeggen Omid Noori en Hamid dat ze allen naar Kabul gingen met hun vader (CGVS 2 Hamid, p. 20) en dat ze naar aanleiding van het werk van een de kinderen van Mohammad Nabi voor de Amerikanen Logar verlieten (CGVS Omid Noori dd. 19 februari 2019 (CGVS 3 Omid Noori), p. 18, 19). Deze verklaringen dat alle kinderen van Mohammad Nabi naar Kabul gingen met hun vader, zijn in lijn met de vaststellingen aangaande het verzoek om internationale bescherming van uw halfneef Murtaza, wiens verblijf in Logar door het CGVS en de RvV niet aanvaard werd en wiens netwerk in en banden met Kabul vastgesteld werden. Bovendien werden in deze beslissing van Murtaza ook vastgesteld dat er stevige indicaties zijn dat Mujtaba in Kabul verblijft. In de beslissing van het CGVS werd Murtaza geconfronteerd met de facebookpagina van Khwaja Sharifi Sharifi, wiens User ID op facebook 'mujtaba.Sharifi.35' is, en met wie Murtaza zestien vrienden gemeenschappelijk heeft. Hoewel Murtaza slechts stelde dat de persoon op de omslagfoto "misschien" zijn broer was laat de vaststelling dat de omslagfoto de dag van het persoonlijk onderhoud verwijderd werd geen twijfel bestaan over de familieband (zie administratief dossier). Op de bewuste omslagfoto poseert Mujtaba aan een brede boulevard met hoge gebouwen en voorbijrijdende wagens. De kans dat deze foto in zijn geboortedorp is genomen, is bijgevolg bijzonder klein. Het feit dat Mujtaba Sharifi op facebook over een groot netwerk beschikt in Kabul, dient eveneens aangestipt te worden (zie administratief dossier). Er dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen over Mohammad Nabi volledig haaks staan op de informatie die uw neven Omid en Hamid gaven. Over Mohammad Nabi zegt u dat hij tot het moment van uw vertrek in Khwaja Akbar woonde en dat u niet weet wat zijn huidige verblijfplaats is (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 19; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 18). Er op gewezen dat er nochtans familieleden zijn die zeggen dat hij al jaren in Kabul woont, zegt u dat u hem vroeger wel in Logar zag en dat u daarom dacht dat hij nog steeds in uw dorp woonde (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 18). U benadrukt dat jullie geen familiale contacten hadden (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 18), waarover later in deze beslissing nog geargumenteed zal worden dat het niet geloofwaardig is. Gevraagd hoe vaak u hem dan zag in Logar, zegt u dat u daar niet op gelet heeft (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 18), hetgeen geenszins overtuigend is, zeker in het licht van uw verklaringen dat Mohammad Nabi op slechts 12 à 15 minuten wandelafstand van u woonde

(CGVS 2 Mohammad Farid, p. 19). Veeleer lijkt het erop dat u het bestaan van een netwerk in Kabul in uw hoofde wenst verborgen te houden. Doorheen uw verklaringen geeft u bovendien aan dat u niet op de hoogte bent over de gevraagde verblijfplaatsen van de zonen van Mohammad Nabi en hun activiteiten omdat u geen contact met hen had (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 19). Later in deze beslissing zal nochtans geargumenteed worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u er geen contact op nahield met deze familieleden. Uw ontwijkende antwoorden bij de vragen naar de respectievelijke verblijfplaatsen Mustafa, Mujtaba, Murtaza, met name dat u hen niet zag en geen contact heeft, dat u geen contact en geen informatie heeft, en dat hij misschien in Logar verbleef (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 19, 20), doen dan ook ten zeerste vermoeden dat u niet wilt dat het bestaan van een huidig netwerk in Kabul aan het licht komt. Erop gewezen dat er van het gezin van Mujtaba aanwijzingen zijn op facebook dat ze in Kabul een netwerk hebben, zegt u dat het hun eigen leven is en dat u er niets mee te maken heeft (CGVS 2 Mohammad Farid, p.28). U voegt er nog aan toe dat de familie van Nabi in Logar was (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 28).

Uit het voorgaande blijkt aldus dat enkele familieleden van u zich momenteel in Kabul bevinden.

Hoewel u doorheen uw verklaringen aangeeft dat u er geen contact op nahield met uw familieleden (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 18, 19, 20, 21), dient te worden vastgesteld dat u dit geenszins aannemelijk gemaakt heeft.

U meent dat de vrouwen van uw vader onderling jaloers waren en geen contacten hadden en dat ook de kinderen van de verschillende vrouwen geen contacten hadden (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 13, 14). Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen aangaande de onderlinge problemen tussen de vrouwen van uw vader wel zeer vaag en algemeen blijven. Aangemoedigd om te vertellen welke problemen de vrouwen van uw vader met elkaar hadden, zegt u dat vrouwen jaloers worden als hun man met een andere vrouw wilt trouwen (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 13). Aangespoord om concreter te zijn en te zeggen wie jaloers was op wie en waaruit het bleek, zegt u dat het van het begin tot het einde was en dat de problemen er nog steeds zijn (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 13). Gevraagd om duidelijk te maken met een voorbeeld dat de vrouwen van uw vader onderling jaloers waren, zegt u dat de eerste vrouw sowieso jaloers zal worden omdat ze over de tweede denkt dat ze wel wist dat haar man getrouwd was (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 13). Dit is een zeer algemene bespiegeling die niet concreet is. Even later de kans gegeven om een voorbeeld te geven waaruit blijkt dat de vrouwen van uw vader een moeilijke relatie hadden, zegt u dat het probleem was dat uw vader al getrouwd was en dan met een tweede vrouw trouwde (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 13). Vervolgens haalt u, ondanks het feit dat u er op gewezen werd dat uw voorbeeld specifiek over de vrouwen van uw vader diende te gaan, het voorbeeld aan waarbij uw vrouw het ook niet fijn zou vinden als u met een andere vrouw zou trouwen (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 27). Indien er werkelijk problemen geweest zouden zijn tussen de vrouwen van uw vader die gemaakt zouden hebben dat de verschillende delen van uw familie geen contact zouden hebben met elkaar, kan verwacht worden dat u dit uitvoeriger zou kunnen toelichten en concrete voorbeelden zou kunnen geven van deze moeilijke relatie. Eens te meer gezien het belang van familierelaties in Afghanistan.

Bovendien werden er verschillende vaststellingen gedaan die erop wijzen dat er wel degelijk contact is tussen de nakomelingen van de drie vrouwen van uw vader Mohammad Sharifi.

Ten eerste is het opvallend dat u en uw familieleden allemaal voor België kiezen om een verzoek om internationale bescherming te doen. U meent dat u niet op de hoogte was dat er al familieleden van u in België waren toen u naar België kwam (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 17). Nochtans waren Hashem, Edris en Atiqullah reeds in België. Er kunnen vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen dat u op puur toevallige basis net naar het land reisde waar ook uw familieleden zich bevonden. Meer plausibel is dat u op basis van hun aanwezigheid in België ook voor België opteerde om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Ook de vaststelling dat Murtaza, Monir en Najib samen reisden wijst erop dat er meer contacten zijn tussen de verschillende delen van de familie dan u wenst prijs te geven. Uit de verklaringen van Murtaza blijkt dat Monir en Najib (nakomelingen Mogul) en Murtaza (nakomeling Abai) samen naar België gereisd zijn (CGVS Murtaza dd. 8 februari 2018 (CGVS 3 Murtaza), p. 9). U geeft aan dat u, Hamid en Omid Noori samen naar België reisden maar zegt verder niet te weten wie van uw familie nog samen vertrokken is (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 23). Ermee geconfronteerd dat Monir, Najib en Murtaza samen reisden en dat dit doet vermoeden dat er meer contacten waren tussen de verschillende delen van de familie dan u zegt, zegt u slechts dat er geen contacten waren (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 23). Dat deze drie personen samen de reis naar Europa ondernamen, wijst er nochtans op dat er wel degelijk contacten zijn tussen de verschillende delen van de familie.

Ook werd vastgesteld dat u uw contacten met andere familieleden in België minimaliseert. Gevraagd met wie van uw familieleden die in België zijn u contact heeft, geeft u aan dat u geen familiale contacten heeft in België (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 23). U voegt er aan toe dat er geen vete is en dat jullie wel dag zeggen als jullie elkaar tegen komen (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 23). Nochtans blijkt uit enkele foto's die op het facebookaccount van Omid Noori aangetroffen werden dat u wel degelijk contact heeft met uw familieleden in België. Op een van de foto's op het profiel van Omid Noori staat u (nakomeling Nazi Gul) samen uw halfneef Mohammad Khalil en uw halfneef Shafiq (nakomelingen van Abai) (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 21; CGVS 4 Omid Noori, p. 22 over bijlage B). Omid Noori postte deze foto op zijn profiel op 31 januari 2016, na zijn aankomst in België. Deze foto waarop deze drie personen in Westerse kleding te zien zijn, doet vermoeden dat er dus in België wel degelijk contact was tussen verschillende

delen van de familie. U zegt over deze foto dat ze genomen werd toen jullie uit de moskee kwamen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 21). Van een andere foto van het facebookprofiel van Omid Noori die aan u getoond wordt, zegt u dat u, Hamid, Omid en Sayed er op te zien zijn en dat deze foto in België genomen werd (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 21). Er op gewezen dat voorgaande foto's niet stroken met uw verklaringen dat u geen familiale contacten had in België, herhaalt u dat er geen vijandschappen zijn maar ook geen familiale contacten en dat jullie wel dag zeggen tegen elkaar (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 21). Uit de laatste foto blijkt nochtans dat jullie samen aan het tafelen waren, wat wel verder gaat dan gewoon dag zeggen. Aan uw repliek hierop, dat het misschien tijdens een feest was dat jullie elkaar per toeval zagen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 21), kan geen geloof worden gehecht. De vaststelling dat u uw familierelaties in België minimaliseert, doet vermoeden dat u niet wilt dat aan het licht komt dat u er goede banden op nahoudt met uw familieleden.

Verschillende foto's die op de facebookwall van Omid Noori werden teruggevonden, tonen bovendien aan dat u er in Afghanistan wel degelijk contacten op nahield met familieleden. Dat er vastgesteld diende te worden dat u ook die contacten minimaliseert, doet wederom vermoeden dat u wenst te verbergen dat jullie wel degelijk goede relaties hebben. Zo poseren u en Omid Noori (nakomelingen van Nazi Gul) samen met Naeem op een foto van mei 2015 (nakomeling van Mogul) (CGVS 4 Omid Noori, p. 22 over bijlage A). Jullie samenzijn op deze foto staat volledig haaks op uw eerdere verklaringen over uw halfbroer Naeem, dat u geen relatie met hem heeft en dat de laatste keer dat u hem zag 'heel lang' voor uw vertrek uit Afghanistan was, bij de begrafenis van een dorpeeling (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 19). Op het facebookaccount van Omid Noori staat bij deze foto 28 mei 2015 als datum, wat iets meer dan een maand is voor het moment waarop u uw vertrek uit Afghanistan situeert. Er op gewezen dat deze foto niet strookt met uw verklaringen dat u geen contact had met uw familieleden en dat u Naeem slechts heel lang geleden zag, zegt u dat u veel vergeet, concentratieproblemen heeft en heel ziek bent (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 20, 21). Dit is niet ernstig. Eens te meer uw beweerde concentratieproblemen en geheugenproblemen niet gestaafd worden aan de hand van medische documenten. Hoewel een doktersbrief van 28 september 2018 gewag maak van 'felle vergeetachtigheid', blijkt uit dit schrijven dat de dokter de door u aangehaalde klachten beschrijft en ontbreekt elke diagnose. Dat u zich beroept op uw concentratieproblemen nu het u te heet onder de voeten wordt, is dan ook niet ernstig. Een tweede foto aan u voorgelegd en gevraagd waar die getrokken werd, meent u dat u het niet weet (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 21). Nochtans werd deze foto op 5 juni 2015 door Omid Noori gepost. Omid Noori zelf geeft aan dat deze foto genomen werd aan het huis van Najib en Basir in Kabul (CGVS Omid Noori 4, p. 23). Ermee geconfronteerd dat deze foto genomen werd enkele dagen na de andere foto waarbij jullie samen waren en dat dat het vermoeden wekt dat jullie toen nog samen waren, zegt u dat hij elke dag foto's post en dat het zijn leven is en dat het niets met u te maken heeft (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 21).

Ook van andere familieleden werden foto's aangetroffen die ondersteunen dat er wel degelijk banden waren tussen de verschillende takken van de familie. Zo poseren uw neef Hamid (nakomeling Nazi Gul) en Sami (nakomeling Mogul) samen op een ander plaatje (CGVS 4 Omid Noori, p. 22 over bijlage F). Deze foto werd volgens Omid Noori in Afghanistan getrokken. Verder is er ook een foto van Nur (nakomeling Nazi Gul), die poseert voor het huis van Najib (nakomeling Mogul) (CGVS Omid Noori, p.22, 23). Tot slot is er ook een foto van Nur (nakomeling Nazi Gul) en Wahid (nakomeling Abai) (CGVS Omid Noori, p. 23). Deze foto's tonen wederom aan dat er wel degelijk banden zijn tussen de nakomelingen van de verschillende vrouwen van uw vader Mohammad Sharifi. De bevestiging omtrent de identiteiten van de genoemde personen op deze foto's kan gevonden worden in de vergelijking met de foto's van de in deze beslissing genoemde facebookaccounts van voornoemde personen.

De vaststelling dat uw neef Omid Noori (nakomeling Nazi Gul) op het adres woonde waar uw halfneef Mohammad Khalil (nakomeling Abai) voordien woonde, doet ook vermoeden dat er in België wel degelijk contacten zijn tussen de verschillende delen van de familie. Uit de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier blijkt immers dat uw halfneef Mohammad Khalil op een bepaald adres woonde tot november 2017. Vanaf januari 2018 woont Omid Noori op exact hetzelfde adres. Aan Omid Noori gevraagd hoe hij op dit adres terecht gekomen was, zegt hij dat dat zijn neef Khalil er voordien woonde, maar dat hij een ander huis gevonden had (CGVS 4 Noori, p. 24). De vaststelling dat Omid Noori (nakomeling Nazi Gul) het adres van Mohammad Khalil overneemt (nakomeling Abai), wijst er andermaal op dat er wel degelijk contact is tussen de verschillende delen.

Ook uit de huwelijksakte van uw neef Omid Noori blijkt dat er wel degelijk contact was tussen de verschillende delen van de familie. De getuigen bij het huwelijk van Omid Noori (nakomeling Nazi Gul) waren immers uw halfbroer Naeem (nakomeling Mogul) en Basir, de zoon van Mohammad Daoud (nakomeling Abai), zo blijkt uit het document. In zijn verklaringen zegt Omid Noori dat het om Basir (nakomeling Mogul), de zoon van Sami gaat (CGVS 4 Omid Noori, p. 4), ook al strookt dit niet met de informatie op het document zelf. Wat er ook van zij, dat nakomelingen van andere vrouwen van uw vader als getuigen hun vingerafdruk plaatsten op de huwelijksakte van Omid Noori wijst er op dat er wel degelijk familiale banden zijn tussen de nakomelingen van de verschillende vrouwen van uw vader.

Ook de verklaringen van Omid Noori (nakomeling Nazi Gul), die aangeeft dat hij enige tijd in Kabul verbleef in het huis van zijn halfneven Bashir en Najib (nakomelingen Mogul) (CGVS 4 Omid Noori, p. 9, 17), wijzen erop dat er wel degelijk banden bestonden tussen de verschillende delen van de familie.

De vaststelling dat u en uw familieleden in behoorlijke mate op de hoogte zijn van elkaars reilen en zeilen, zoals blijkt uit voorgaande argumentatie, doet ook afbreuk aan uw verklaringen dat er geen contact was tussen de verschillende delen van de familie.

Verder kan er ook gewezen worden op indicaties op facebook waaruit blijkt dat de familiale banden bezegeld worden met facebookvriendschappen, likes en commentaren. Uit de facebookaccounts van uw familieleden kan afgeleid worden dat er wel degelijk contacten bestaan tussen de nakomelingen van de drie vrouwen van uw vader.

Zo werd vastgesteld dat er in de vriendenlijst van 'Khwaja Sharifi Sharifi', wiens User ID op facebook 'mujtaba.Sharifi.35' is en van wie eerder werd geargumenteed dat dit het profiel van uw halfneef Mujtaba (nakomeling Abai) is, nakomelingen van Nazi Gul voorkomen. Zo staat 'Omid Noori' (Omid Noori, nakomeling Nazi Gul) in de vriendenlijst van Mujtaba. Ook 'Farid Sharifi Sharifi', wiens user ID 'faridsharifi.sharifi.5' is en waarvan u aangaf dat het uw profiel betreft (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 26) staat in deze lijst.

Ook bij de vriendenlijst van 'Omid Noori' (Omid Noori, nakomeling Nazi Gul) werd vastgesteld dat er nakomelingen van Mogul en Abai in zijn vriendenlijst voorkomen. Zo is een van de personen die voorkomt in deze vriendenlijst 'Khwaja Shafi Sharifi', die als user ID 'khwajakhalil.irfan' heeft en van wie op basis van de foto bevestigd werd dat het om Mohammad Shafi (nakomeling Abai) gaat door verschillende personen (CGVS 3 Atiqullah, p. 17; CGVS Mohammad Khalil, p. 23; CGVS Mohammad Farid, p. 24; CGVS 3 Omid Noori, p. 22). Ook 'Shafiq Sharifi' staat in de vriendenlijst van Omid Noori. Van het profiel van Shafiq Sharifi werd bevestigd dat dit om uw halfneef Shafiq (nakomeling Abai) gaat (CGVS 3 Atiqullah, p. 19; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 24; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 25; CGVS 2 Omid Noori, p. 23). Ook 'Khwaja Sharifi Sharifi' (Mujtaba, nakomeling Abai) staat in de vriendenlijst van Omid Noori. Ook 'Sami Sharifi' (uw halfoom Sami, nakomeling Mogul) staat bij de vrienden van Omid. Ook 'Edris Khan', wiens user ID op facebook 'edris.rashidi' is en van wie bevestigd werd dat het gaat om Edris (nakomeling Abai) (CGVS 3 Atiqullah, p. 19; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 26; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 26; CGVS 3 Omid Noori, p. 24) staat in deze vriendenlijst. Ook 'Naweed Sharifi', van wie eerder gesteld werd dat het gaat om dat zoon van uw halfbroer Naeem (nakomeling Mogul) staat in de vriendenlijst van Omid Noori. Ook 'Najib Sharifi' staat in de vriendenlijst van Omid Noori. Bovendien werd vastgesteld dat Omid Noori comments krijgt van 'Khwaja Mohammad' een profiel dat als user ID 'khwajamohammad.sharifi' heeft en waarvan bevestigd werd dat dit het profiel van uw halfneef Mohammad Khalil (nakomeling Abai) is (CGVS 3 Atiqullah, p. 20; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 25; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 23). Ook van 'Naweed Sharifi' (nakomeling Mogul) krijgt Omid Noori comments. Ook is er een persoon met de naam 'Mustafa Sharifi' die comments geeft aan Omid Noori.

Ook in de vriendenlijsten van het facebookaccount 'Haji Shafi Rahguzar' dat als user ID 'hajishafi.rahguzar' heeft en waarvan bevestigd werd dat de persoon op de profielfoto uw halfbroer Mohammad Shafi is (CGVS 3 Atiqullah, p. 17; CGVS Mohammad Khalil, p. 23; CGVS Mohammad Farid, p. 24; CGVS 3 Omid Noori, p. 22) duiken er vriendschappen met nakomelingen van een andere vrouw van uw vader op. Zo staat uw neef 'Hamid Noori' (nakomeling Nazi Gul) in diens vriendenlijst, net als 'Afg Bacha' van wie de user ID 'farhad.farzan.98' is en van wie bevestigd werd dat het gaat om uw neef Hashem (Nakomeling Nazi Gul) (CGVS 3 Atiqullah, p. 21; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 25; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 26; CGVS 3 Omid Noori, p. 24)

Bij het facebookaccount van uw halfneef Mohammad Khalil (nakomeling Abai), met name het account van 'Khwaja Mohammad', werd vastgesteld dat deze commentaren geeft bij 'Ahmad Sharifi', wiens user ID 'mojeeb.sharifi' is en van wie bevestigd werd dat het om Mojeeb (nakomeling Mogul) gaat (CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 25; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 25). Ook Omid Noori bevestigt dat het om de zoon van Sami gaat (CGVS 3 Omid, p. 23). Mohammad Khalil geeft ook commentaar bij 'Afg Bacha', van wie eerder werd aangehaald dat het om Hashem (nakomeling Nazi Gul) gaat. Mohammad Khalil liket ook Omid Noori (nakomeling Nazi Gul). Ook wisselt Mohammad Khalil comments uit met 'Sharifi Hamid', wiens user ID 'sharifi.hamid.71' is. Dat dit de facebookpagina van Hamid (nakomeling Nazi Gul) is, werd bevestigd door meerdere familieleden en ook door Hamid zelf (CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 24; CGVS 3 Omid, p. 23; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 25, CGVS 3 Atiqullah, p. 20; CGVS 2 Hamid, p. 21).

Van het account van uw neef 'Sharifi Hamid' (nakomeling Nazi Gul) werd dan weer vastgesteld dat hij comments geeft bij 'Edris Khan' (nakomeling Abai), Sami Sharifi (nakomeling Mogul) en bij Shafiq Sharifi (nakomeling Abai). Zelf ontvangt 'Sharifi Hamid' ook likes van 'Naweed Sharifi' (nakomeling Mogul) en van 'Rafi Sharifi' die als user ID 'rafi.sharifi.5' heeft en van wie bevestigd wordt dat het om Rafi (nakomeling Abai) gaat (CGVS 3 Atiqullah, p. 20; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 24). Ook van 'Edris Khan' (nakomeling Abai) en 'Shafiq Sharifi' (nakomeling Abai) krijgt 'Sharifi Hamid' likes.

Ook bij het facebookaccount van 'Sami Sharifi' (nakomeling Mogul) werd vastgesteld dat deze veel personen in zijn vriendenlijst had die nakomeling zijn van een andere vrouw van uw vader. Zo werd vastgesteld dat 'Khwaja Sharifi Sharifi' (Mujtaba, nakomeling Abai) en 'Farid Sharifi Sharifi' (Mohammad Farid, nakomeling Nazi gul) in zijn vriendenlijst staan. Ook 'Habib Sharifi' (Habib, nakomeling Abai), 'Omid Noori' (nakomeling Nazi Gul) en 'Shafiq Sharifi' (nakomeling Abai) staan in zijn vriendenlijst.

Deze vaststellingen op facebook ondergraven de geloofwaardigheid van het door u beweerde ontbrekende contact tussen de nakomelingen van de verschillende vrouwen van uw vader ten eerste.

Uit het voorgaande dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om aan te tonen dat er geen contact zou zijn tussen de nakomelingen van de verschillende vrouwen van Mohammad Sharifi.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient er onderzocht te worden of er in uw hoofde sprake is van een wijziging in de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. Dient

hierbij herhaald en benadrukt te worden dat u de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend omdat er (1) enerzijds werd vastgesteld dat er destijds in uw regio van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestond, en er (2) anderzijds vastgesteld werd dat er, rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden, toen niet redelijkerwijze van u kon verwacht worden dat u zich in een ander deel van Afghanistan zou vestigen.

Rekening houdend met uw actuele persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich heden in Kabul vestigt. Uit het voorgaande blijkt immers dat u een familiaal netwerk in de stad Kabul heeft. Meer bepaald beschikt u in de stad Kabul over de leden van het gezin van uw halfbroer Sami, van uw halfbroer Naeem en van uw halfbroer Mohammad Nabi. Zoals eerder geargumenteed moet er aangenomen moet worden dat u met dit netwerk contacten onderhoudt. U heeft niet aangetoond dat u niet op dit familiale netwerk zou kunnen rekenen. Ook van uw schoonvader, die u in het verleden reeds hielp om het land te ontvluchten (CGVS 1 Mohammad Farid, p. 13, 17), werd vastgesteld dat hij in Kabul verbleef. Ondanks de vaststelling dat u doorheen de persoonlijke onderhouden die met u gehouden werden steeds zei dat uw schoonvader in Zarghund Sharh woonde (CGVS 1 Mohammad Farid, p. 6; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 7; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 7), bleek tijdens het derde persoonlijk onderhoud dat met u gehouden werd dat op uw huwelijksakte genoteerd stond dat de verblijfplaats van uw schoonvader in 2015 in Kabul was, meer bepaald in wijk 8 van de stad Kabul (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 10). Gevraagd van wanneer tot wanneer hij in Kabul woonde, geeft u aan dat hij altijd in Logar woonde en slechts werkte in Kabul. Uw schoonvader werkte telkens een week in Kabul als bewaker en vervolgens was hij een week thuis (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 10). U meent dat hij het drie à vier jaar deed. U stelt dat hij dit werk deed toen u Afghanistan verliet tot een jaar of twee nadat u uw beslissing kreeg, dus ongeveer tot augustus 2018 (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 11). Nadien stopte hij volgens u omdat hij ziek werd (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 10, 11). Deze uitleg kan niet verklaren waarom uw schoonvader verklaarde dat Kabul zijn woonplaats was. Bovendien is het opmerkelijk dat u niet weet voor wie uw schoonvader werkte, dat u geen bijkomende informatie kan aanreiken over het werk van uw schoonvader en dat een drieënzestig jaar oude man als bewaker begint te werken (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 11). Deze vaststellingen sterken de beoordeling dat er aan uw uitleg geen geloof kan worden gehecht. Hoe dan ook heeft het feit dat uw schoonvader recent werkte in de stad Kabul en er een professioneel netwerk heeft een positieve impact op uw mogelijkheden om zich in Kabul te vestigen. Van uw schoonvader dient bovendien nog opgemerkt te worden dat u bij uw eerste persoonlijk onderhoud over hem zei dat hij rijk was (CGVS 1 Mohammad Farid, p. 17). Uit uw verklaringen blijkt dat er bij uw vertrek uit Afghanistan 14 000 dollar betaald werd en dat er voor de gezinshereniging met uw vrouw en kinderen 4000 dollar betaald werd (CGVS 1 Mohammad Farid, p. 17; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 9). Van het geld van de reisweg moet u nog 1000 dollar betalen aan een vriend en 2000 dollar aan uw schoonvader (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 9). Uw vrouw slaagde erin om de 4000 dollar voor de gezinshereniging op tafel te leggen door haar goud, juwelen, tapijten en spullen van jullie huis te verkopen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 9). Dat jullie er in slagen om deze aanzienlijke bedragen op te hoesten toont aan dat jullie een aanzienlijke financiële draagkracht hebben. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u tot de tiende klas naar school geweest bent en dat u Dari spreekt en ook het Pashtu een beetje machtig bent (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 3). U heeft jarenlange werkervaring als chauffeur en was zowel chauffeur van personenwagens als een truckchauffeur (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 4).

Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging.

U en uw advocaat halen aan dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van uw familieleden (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 22, 24). Hiervoor verwijzen jullie slechts naar de grootte van uw gezin (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 22, 24). Niet alleen dient er op gewezen te worden dat uw gezin naar Afgaanse normen niet als groot wordt beschouwd, ook weegt deze afweging niet op tegen de hierboven aangehaalde vaststellingen over de omvang en de bereidwilligheid van uw netwerk in Kabul. Bovendien dient er op gewezen te worden dat er van uw familiaal netwerk in Kabul geen permanente opvang maar een ondersteuning bij de heropbouw van uw leven in de Afgaanse hoofdstad wordt verwacht. Jullie tegenwerping kan voorgaande vaststellingen dan ook niet wijzigen.

Verder dient er vastgesteld te worden dat uw verwijzingen naar uw ziekte in casu geen persoonlijke omstandigheden uitmaakt waardoor u zich niet in de stad Kabul zou kunnen vestigen, ook al beweert u het tegendeel (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 29; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 13, 14, 22). Op uw vrees dat u in Afghanistan niet op een medische behandeling zou kunnen rekenen wordt later in deze beslissing nog ingegaan.

U geeft aan dat u lijdt aan hoofdproblemen, hartproblemen, rugklachten, astma, pijn aan uw oog, pijn aan uw nieren (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 12). U haalt ook aan dat uw schildklier weggenomen werd toen u nog in Afghanistan was (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 14). Ondanks uw jarenlange verblijf in België laat u evenwel na uw huidige medische situatie, die u zou verhinderen u in de stad Kabul te vestigen, te staven (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 30; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 13). Naast de louter administratieve stukken zoals de afspraakbevestigingen, het aanvraagformulier of het begeleidend schrijven bij een factuur, die elke bewijskracht missen om uw ziektebeeld te onderschrijven legt u vier brieven van uw huisartsen, een verslag van dokter Sirimisi van de afdeling longziekten van

het AZ Sint-Jozef, een hoortest, een overzicht van de door u genomen medicatie en uw hoofdpijnkalendar neer. De brief van dokter Allemon Annerose dd. 11 januari 2018 werd geschreven ter ondersteuning van uw zoektocht naar een woonst. Hierin wordt vermeld dat u problemen heeft met slapen en met stress, doch een diagnose ontbreekt. Uit het verslag van dokter Sirimisi betreffende uw raadpleging op de afdeling longziekten van AZ Sint Jozef op 23 mei 2019 valt slechts af te leiden dat u klachten van hoesten en astma heeft. Het besluit was dat de longfunctie niet goed uitgevoerd werd. Ook wordt er gewag gemaakt van apneu en nachtelijke kortademigheid. Van het overzicht van de medicatie die u neemt kan niet afgeleid worden op basis van welke diagnose u deze dient te nemen. Uw hoofdpijnkalendar is dan weer slechts een subjectieve weergave van uw hoofdpijnklaarten. Aangaande twee brieven van dokter Beersman Sven aangaande uw gezondheidsklachten, namelijk dd. 28 september 2018 en dd. 16 juli 2019 dient vastgesteld te worden dat de dokter hierin de door u aangehaalde klachten beschrijft en een collega dokter om advies of verder onderzoek vraagt, doch dat deze brieven evenmin een diagnose bevatten van uw medische problemen. De derde brief van dokter Beersman Sven van 22 juli 2019 is eveneens gericht aan een collega en bevat een beschrijving van uw voorgeschiedenis, actuele zorgelementen en een beschrijving van medicatie. Er werd echter vastgesteld dat van verschillende in deze brief aangehaalde medische problemen geen andere documenten voorgelegd werden die deze aangehaalde problemen bevestigen. Zo wordt er in deze brief onder de noemer voorgeschiedenis gewag gemaakt van hydrocoele scrotum in 2016, lumbalgie en chronische atypische rugklachten in 2017, hashimoto thyroiditis in 2018 en blaaslithiase in 2018. Hierdoor en door de summiere benoeming van de medische problemen kan het CGVS zich geen beeld vormen van uw actuele medische problematiek. Ook bij de rubriek actuele zorgelementen werd vastgesteld dat er verwezen wordt naar medische problemen die niet gestaafd worden door andere documenten. Slechts uw gehoorproblemen kunnen gekoppeld worden aan de gehoortest die u aanbrengt. Desalniettemin kan het CGVS zich uit de erg beperkte omschrijving van uw gehoorproblemen geen conclusies trekken voor uw functioneren of eventuele tijdelijke of definitieve oplossingen die al dan niet gevonden of aangereikt kunnen worden. Te meer daar er bij de persoonlijke onderhouds die met u plaatsvonden geen communicatieproblemen vastgesteld werden. Twee andere actuele zorgelementen zijn slechts veronderstellingen op basis van uw klachten waarnaar verder onderzoek dient te gebeuren, zo geeft uw huisarts aan. Om het CGVS toe te laten de door u aangehaalde medische problematiek in het licht van uw vestigingsmogelijkheden in de stad Kabul te onderzoeken werd u erop gewezen dat het doktersattest problemen aanhaalt waarover verdere documenten ontbreken en werd er benadrukt dat het belangrijk is dat u hier meer documenten over voorlegt (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 14, 23). Ook werd u gevraagd om overige documenten voor te leggen over de problemen die u aanhaalt maar waarover u geen documenten voorlegde, zoals uw oogproblemen, hersenproblemen, concentratieproblemen en geheugenproblemen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 23). U heeft het CGVS geen enkel bijkomend medisch stuk overgemaakt. Tijdens uw persoonlijk onderhoud haalden u en uw advocaat evenwel aan dat uw arts weigert om documenten te bezorgen inzake uw medische problemen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 23,24). Deze vergoelijking is allerm minst ernstig. Als patiënt heeft u van rechtswege toegang tot alle stukken in uw medisch dossier. Dat u, al dan niet met de hulp van uw advocaat, er niet in zou slagen om aan een kopie van alle relevante stukken in verband met uw medische problematieken te bekomen is geenszins geloofwaardig. Er kan wel degelijk verwacht worden dat u uw medische voorgeschiedenis en actuele problemen in België kan staven met de nodige bewijskrachtige medische documenten. De vaststelling dat dit niet zo is, noopt ertoe te besluiten dat u uw huidige medische problematiek niet aannemelijk maakt, laat staan dat u kan aantonen dat de door u opgeworpen klachten u zouden verhinderen om bij terugkeer naar Afghanistan te werken.

Gepeild naar wijze waarop uw gezondheidstoestand u zou verhinderen om te werken in Afghanistan zegt u dat iemand die ziek is niet in staat is om te werken en verwijst u naar uw gezondheidsklachten (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 14). U haalt aan dat indien er hier geoordeeld wordt dat u te ziek bent om te werken, dat het dan daar ook zo is (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 14). U gaf immers aan dat u in België aan uw assistent vroeg om een job te vinden, maar dat hij u zei dat u ziek was en dat u niet te werk gesteld kon worden (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 5). Nochtans zegt u niet over een attest van werkonbekwaamheid te beschikken (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15). U stelt dat u assistent u zei om af te wachten tot er meer geweten is over uw medische problemen. Gepeild wanneer dit duidelijk zal worden, zegt u dat het in de handen van de dokters is (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15). U werd er op gewezen dat u bijkomende documenten diende voor te leggen om te staven dat u niet in staat bent om te werken omwille van uw medische toestand (CGVS Mohammad Farid 3, p. 15, 23). Tot op heden heeft het CGVS geen bijkomende documenten van u mogen ontvangen hierover. Op het attest van uw inschrijving van het schooljaar 2019-2020 dat u na het laatste persoonlijk onderhoud dat met u gehouden werd doorstuurde, staat overigens genoteerd dat u werkzoekend bent. Hoewel u zich beroept op het feit dat u niet in Afghanistan kan werken omdat u in België niet kan werken door uw ziekte, dient vastgesteld te worden dat u dit laatste niet heeft aangetoond.

U heeft niet aangetoond dat u niet als chauffeur zou kunnen werken bij terugkeer naar Afghanistan. U geeft aan dat u door uw huidige medische toestand niet in staat bent om in het publiek te rijden (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 13). Gevraagd hoe uw medische toestand u verhindert om te rijden, zegt u dat u met uw oog soms niet goed kan zien en hoofdpijn krijgt en dat u dan uw auto niet onder controle kan houden (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 13). U haalt ook aan dat u uw voertuig niet onder controle kan houden als uw hersenen niet goed werken (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 13). In de documenten die u voorlegt ontbreekt echter elke diagnose van de problemen die u zou hebben aan uw

oog en uw hersenen. Uw advocaat verwijst nog naar uw rugklachten die u zouden verhinderen om te werken als chauffeur (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 24). Het is merkwaardig dat u uw rugproblemen zelf niet opwierp. Er werd ook vastgesteld dat er in de medische documenten die u voorlegt slechts gewag gemaakt wordt van rugklachten in de bespreking van uw voorgeschiedenis, doch dat overige documenten om deze rugklachten te staven ontbreken. Nochtans werd u uitdrukkelijk gevraagd om hier bijkomende documenten over voor te leggen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 23).

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een veilig en toegankelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Kabul.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 (<https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurende conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afgaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijd verspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en

het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op 'high profile' doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met 'high profile' doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die geviséerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-74, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-34, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>; de COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 15 mei 2019, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_security_situation_in_kabul_city_20190515.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, (pag. 1-74, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 6 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2018 in de stad 1686 burgerslachtoffers (554 doden en 1132 gewonden) vielen ingevolge zelfmoorden en complexe aanslagen en er dus een relatief beperkt aantal burgerslachtoffers vallen ingevolge van zelfmoorden en complexe aanslagen in verhouding tot het totale bevolkingsaantal. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. In de rapporteringsperiode werden ook verkiezingsgerelateerde doelwitten gevisieerd door zowel de Taliban als ISKP in een poging de verkiezingen te ondermijnen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul.

Daarnaast heeft IS sinds 2016 een aantal grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiiitische gemeenschap en soft targets gelegen in sjiiitische wijken van de stad gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens de piek van aanslagen in januari 2018. Sinds het voorjaar van 2018 is er een merkbare daling in het aantal high profile aanslagen in Kabul, waarbij er in februari 2019 een daling van 61% van zelfmoordaanslagen werd gerapporteerd, die wordt toegeschreven aan succesvolle interventies en verbeterde veiligheidsmaatregelen door de Afghaanse veiligheidsdiensten. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de stad Kabul in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kabul stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. U laat immers, zoals hierboven aangegeven, ondanks de uitdrukkelijke vraag van het CGVS na om een duidelijk overzicht van uw actuele ziektebeelden en hun impact op uw leven over te maken. Bovendien geeft u evenmin aan dat uw medische toestand uw persoonlijk risico op ernstige schade zou verhogen. Derhalve beschikt het CGVS evenmin over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u heden in Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat u actueel over een intern vestigingsalternatief beschikt in Kabul. Aldus dient besloten te worden dat u heden niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus voldoet. Het gegeven dat u heden over een redelijk, veilig en toegankelijk intern vluchtalternatief beschikt wijst er op dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en nietvoorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

Tenslotte dient te worden vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u opgeworpen redenen waarom u uw internationale bescherming dient te behouden.

Aangaande uw verwijzing naar de door u beweerde problemen met de taliban omdat u het nationale leger geholpen zou hebben (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 29, 30; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 16), dient benadrukt te worden dat vastgesteld werd door het CGVS in het kader van uw verzoek om internationale bescherming dat deze niet geloofwaardig waren. U ging bovendien niet in beroep tegen deze beslissing. U geeft aan dat u niets wilt toevoegen inzake deze problemen die u reeds uiteen zette (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 16). Aldus dient vastgesteld te worden dat er nog steeds geen geloof gehecht kan worden aan deze beweerde problemen.

Inzake uw bewering dat u en uw gezin als ongelovigen beschouwd zouden worden door de taliban en vermoord zouden worden (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 29; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15) dient vastgesteld te worden dat u geenszins in concreto heeft aangetoond dat u en uw gezin als ongelovigen beschouwd zou worden en dat dit dan ook slechts een blote bewering betreft. U meent dat men zou denken dat u en uw gezin ongelovig geworden zijn door het feit dat jullie in een ongelovig land verbleven (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15). Naast jullie verblijf in België haalt u geen bijkomende redenen aan waarom jullie als ongelovigen beschouwd zouden worden. Uw stelling dat louter uit een verblijf in het buitenland apostasie afgeleid zou worden ondersteunt u slechts met de uitspraak "Die mensen zijn heel dom en het onderwijsniveau is laag" (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15). U meent dat in België wonen nog erger is dan voor buitenlanders te werken (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15). Gevraagd naar concrete indicaties dat u en uw gezin als ongelovigen beschouwd zouden worden, verwijst u naar arbeiders die voor buitenlanders werkten en gedood werden (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15). Uw verwijzing naar een incident waarbij arbeiders die voor buitenlanders werkten gedood werden kan echter geenszins gezien worden als een indicatie dat u en uw gezin als ongelovigen beschouwd zouden worden. Daarnaast haalt u nog een voorbeeld aan van een Afghaan die terugkeerde van het buitenland naar Kabul en gedood werd, maar om welke reden hij gedood werd is u niet bekend (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 16). Het is opmerkelijk dat u een voorbeeld dat u zelf aanhaalt niet kan toelichten. Hoe dan ook betreft deze verwijzing naar één ander beweerd voorval geenszins een indicatie waarom men van u persoonlijk zou denken dat u ongelovig bent. Uitgenodigd om concrete indicaties te geven waarom u en uw gezin als ongelovigen beschouwd zouden worden, zegt u nog dat het uw eigen bedenking is. Verder haalt u geen indicaties meer aan. Door louter te verwijzen naar het feit dat u enige tijd in Europa verbleef toont u niet aan dat men u bij terugkeer naar Afghanistan als ongelovige zou beschouwen.

Aangaande uw stelling dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u erg ziek bent, dat u hier medische zorgen krijgt die u in Afghanistan niet zou kunnen krijgen (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 29; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 13), kan er ondanks de hierboven aangehaalde vaststellingen over uw medische klachten ten overvloede worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische problemen en die van uw echtgenote geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Ook de overige redenen die u aanhaalt waarom u uw statuut dient te behouden kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Uw bewering dat ze daar geen scholen hebben en dat er geen scholen zijn in Logar is andermaal een blote bewering (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 29) en is niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Gepeild naar de reden waarom uw kinderen niet in Puli Alam of Kabul naar school zouden kunnen gaan, haalt u ook aan dat uw leven in gevaar is (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 17). Eerder werd reeds uiteen gezet dat hier geen geloof aan kan worden gehecht. Bovendien verwijst u ook naar uw gezondheidsproblemen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 17). In het licht dat u ook in België in staat bent om uw kinderen naar school te vergezellen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 12) kan aangenomen worden dat u daar ook in Afghanistan toe in staat zal zijn indien nodig. Uw stelling dat uw kinderen er geen andere keuze zouden hebben dan te stelen, mensen vermoorden of politieagent te worden en zelf gedood te worden (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 29; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 17) is opnieuw een blote bewering die niet gevolgd kan worden in het licht van de eerder genoemde werkzaamheden van de overige leden van de familie Sharifi. Zo was u zelf chauffeur en werkte Mohammad Basir voor Azizi bank.

Ten overvloede kan bovendien nog opgemerkt worden dat hoewel het CGVS ten tijde van de toekenning van uw beschermingsstatuut oordeelde dat er voor burgers afkomstig uit de provincie Logar een beschermingsnood zoals voorzien in artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet bestond, er heden vastgesteld moet worden dat de veiligheidssituatie in Logar actueel van die aard is dat er niet langer vanuit gegaan wordt dat elke burger uit de provincie Logar een reëel risico op ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld loopt.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-68 en 191-194, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-24 en 108-110, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, (pag. 1-66 en 206-210, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Logar behoort tot de centrale regio van Afghanistan en wordt in de Easo Guidance Note bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Logar ruw geschat 419.000 inwoners heeft en dat er in 2018 in de gehele provincie 143 burgerslachtoffers vielen. Tijdens de rapporteringsperiode vonden 151

incidenten gerelateerd aan de opstandelingen plaats. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Logar in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Taliban en andere gewapende groeperingen actief zijn in de provincie. Het merendeel van de gewelddaden die in Logar plaatsvinden zijn voornamelijk doelgericht van aard en het geweld neemt er voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afghaanse veiligheidsdiensten, targeted killings en complexe aanvallen. Hoewel het geweld in de provincie hoofdzakelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. Intern ontheemden in de provincie zoeken hun toevlucht voornamelijk binnen de provincie of in aangrenzende provincies.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Logar actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Logar in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Logar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gezien de hierboven geformuleerde vaststellingen aangaande uw medische problematiek laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Logar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Op basis van artikel 57/6, lid 1, 4° juncto artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt besloten tot de opheffing van de status van subsidiaire bescherming.

U haalde evenmin elementen aan waardoor u in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus op basis van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te wijzigen. De documenten die u neerlegt aangaande uw medische toestand, werden eerder reeds uitvoerig besproken en er werd geconcludeerd dat deze niet afdoende bewijskrachtig zijn. Uw paspoort en de paspoorten en taskara's van uw vrouw en kinderen tonen slechts jullie identiteit aan, die hier niet ter discussie staat. Ook de documenten die u neerlegt aangaande de medische situatie van uw echtgenote kunnen zoals eerder uiteengezet voorgaande vaststellingen niet wijzigen. De attesten die u en uw echtgenote in België haalden, tonen slechts aan dat jullie lessen volgden in België en daarvoor geslaagd zijn maar hebben verder geen betrekking op bovenstaande vaststellingen.

De status van subsidiaire bescherming van uw halfneef Mohammad Khalil, uw halfneef Atiqullah, uw neef Omid Noori en uw neef Hamid werd ingetrokken.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus opgeheven."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) juncto artikel 48/4, § 2, b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Op 14 september 2020 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij zij refereert aan de COI Focus *"Afghanistan: Security situation in Kabul City"* van 8 april 2020.

Ter zitting van 23 september 2020 dient verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarbij hij de volgende nieuwe stukken voegt:

- een verslag van de huisarts van verzoeker van 10 september 2020;
- een verslag van de huisarts van 10 september 2020 over verzoekers echtgenote;
- een verslag van de huisarts van 10 september 2020 over het kind geboren op 26 juni 2020.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Opheffing subsidiaire beschermingsstatus

2.3.2.1. Op 11 augustus 2015 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Hij voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd naar aanleiding van zijn werkzaamheden als chauffeur voor een aannemer die voor de Afghaanse overheid werkt. Op 2 augustus 2016 nam de commissaris-generaal een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vluchtmotieven, doch inzake de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet werd gemotiveerd als volgt: *"Het Commissariaat-generaal is anderzijds wel van oordeel dat uw afkomst uit Afghanistan aannemelijk is. Uit een grondige analyse van de actuele situatie in uw regio blijkt dat er in het district Pul-e Alam van de provincie Logar een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit dit district, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en aan een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u rekening houdend met de actuele situatie in Pul-e Alam de status van subsidiaire bescherming toegekend."*

Bij de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming van familieleden van verzoeker kwam een nieuw element aan het licht, met name dat verzoeker in de stad Kabul mogelijk over een familiaal netwerk beschikt. Om verzoeker de mogelijkheid te geven om op dit nieuwe element te reageren en de redenen voor het behoud van zijn status aan te halen werd verzoeker op 19 oktober 2018 en 25 juli 2019 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal op grond van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet om de op 2 augustus 2016 aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus op te heffen omdat wordt vastgesteld dat verzoeker in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Meer bepaald stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing onder meer vast dat (i) verzoeker via de drie echtgenotes van zijn vader uitgebreide familiale banden heeft; (ii) verzoeker aangeeft dat zijn halfbroer Naeem in Kabul woont; (iii) verzoeker ook via zijn halfbroers Sami en Mohammad Nabi een familiaal netwerk in Kabul heeft; (iv) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat er geen contacten waren tussen de nakomelingen van de drie echtgenotes van zijn vader; en (v) het voorgaande des te meer klemmt daar uit verschillende vaststellingen blijkt dat er wel degelijk contact is tussen de nakomelingen van de drie echtgenotes van verzoekers vader. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat (i) verzoekers persoonlijke omstandigheden aantonen dat een intern vestigingsalternatief in de stad Kabul in zijn hoofde redelijk kan worden geacht; (ii) de stad Kabul op een veilige manier toegankelijk is; (iii) de mate van het willekeurig geweld in de stad Kabul niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet; (iv) geen persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat verzoeker het slachtoffer zal worden van het willekeurig geweld in de stad Kabul; (v) aan de door verzoeker aangehaalde redenen voor het behoud van zijn internationale beschermingsstatus geen geloof kan worden gehecht;

(vi) de veiligheidssituatie in de provincie Logar actueel toelaat te besluiten dat er voor burgers in deze provincie geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet; en (vii) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in (een deel van) zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De subsidiaire beschermingsstatus die werd toegekend aan een vreemdeling wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere ernstige schade, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.”

2.3.2.4. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op zijn mentale gezondheidstoestand en aanvoert dat zijn psychologische problemen zijn verklaringen over zijn familieleden hebben beïnvloed, dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel medisch of psychologisch attest voorlegt waaruit zou kunnen blijken dat hij dermate te kampen heeft met psychologische problemen dat hij niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, geloofwaardige en doorleefde verklaringen. De medische documenten die verzoeker voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), betreffen immers enkel zijn fysieke gezondheidstoestand en maken geen gewag van psychologische problemen die een invloed zouden kunnen hebben op zijn capaciteiten om een persoonlijk onderhoud te ondergaan of verklaringen af te leggen. Dat verzoeker te kampen heeft met psychologische problemen die zijn verklaringen tijdens zijn persoonlijke onderhoudsop het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hebben beïnvloed is dan ook slechts een blote bewering waaraan geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet dienstig verwijzen naar zijn beweerde psychologische problemen teneinde op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

2.3.2.5. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal vooreerst terecht dat (i) verzoeker via de drie echtgenotes van zijn vader uitgebreide familiale banden heeft; (ii) verzoeker aangeeft dat zijn halfbroer Naeem in Kabul woont; (iii) verzoeker ook via zijn halfbroers Sami en Mohammad Nabi een familiaal netwerk in Kabul heeft; (iv) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat er geen contacten waren tussen de nakomelingen van de drie echtgenotes van zijn vader; en (v) het voorgaande des te meer klemmt daar uit verschillende vaststellingen blijkt dat er wel degelijk contact is tussen de nakomelingen van de drie echtgenotes van verzoekers vader.

In zijn verzoekschrift slaagt verzoeker er geenszins in op deze motieven een ander licht te werpen.

2.3.2.5.1. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij geen enkele band heeft met zijn familieleden in Kabul en er daarom niets over heeft verteld, dat hij er geen belang bij heeft om de waarheid niet te vertellen, dat hij alles heeft verteld wat hij wist over zijn familieleden en dat er geen contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van zijn vader, komt hij niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder *in concreto* uiteen te zetten waarom deze gevolgtrekkingen volgens hem onjuist zouden zijn, hetgeen niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en pertinente wijze gemotiveerd dat verzoeker zijn familiaal netwerk in de stad Kabul verborgen trachtte te houden en dat hij niet *in concreto* aannemelijk weet te maken dat er geen contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van zijn vader.

2.3.2.5.2. Verzoeker voert verder aan dat hij nooit op zijn familieleden in Kabul heeft gerekend en dat de loutere aanwezigheid van familieleden *“geen reden [mag] zijn om van een IVA te spreken”*. Uit het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers familieleden blijkt dat verzoeker wel degelijk in de stad

Kabul over een familiaal netwerk beschikt en dat hij dus relevante feiten verborgen tracht te houden. Verder doet de blote bewering dat verzoeker niet zou kunnen rekenen op zijn familieleden in Kabul geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, waaronder het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat er geen contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van zijn grootvader. In de bestreden beslissing wordt terecht gewezen op het grote belang dat binnen de Afghaanse cultuur wordt gehecht aan familiale banden, waaromtrent verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel verweer voert. Het grote belang dat in de Afghaanse cultuur aan familiale banden wordt gehecht doet eens te meer afbreuk aan verzoekers bewering dat hij niet op zijn familieleden in Kabul zou kunnen rekenen. Het beschikken over een (familiaal) netwerk betekent overigens niet dat dit netwerk in staat moet worden geacht om verzoeker volledig op te nemen; de ondersteuning kan bestaan uit een veelheid van factoren, zoals onder meer het verlenen van financiële steun, het verschaffen van voedsel, drank, kleding, het helpen instaan voor hygiëne en verzorging, het vinden van werk, *et cetera*.

2.3.2.5.3. Verder kan de blote bewering in onderhavig verzoekschrift dat de meeste Afghanen naar België komen omdat *“België een favoriete bestemming is voor de Afghanen”* evenmin een ander licht werpen op de motieven in de bestreden beslissing. De vaststelling dat verzoekers familieleden – nakomelingen van verschillende echtgenotes van verzoekers vader – die naar Europa kwamen allen naar België kwamen, vormt wel degelijk een bijkomende indicatie voor het bestaan van contacten tussen de nakomelingen van de echtgenotes van verzoekers vader. Dat *“bepaalde contacten”* pas tot stand zouden zijn gekomen in België/diaspora terwijl deze contacten er in Afghanistan niet waren, is een blote *post factum*-bewering waarvan verzoeker of andere in België verblijvende familieleden nooit eerder melding maakten. Als zodanig werpt deze bewering geenszins een ander licht op de motivering in de bestreden beslissing.

2.3.2.5.4. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt als volgt: *“Het is best mogelijk dat hij deze familieleden ergens tegenkwam en een foto's trekt. Kan hij op basis van een of twee foto's rekenen op deze familieleden?”*, dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekers subsidiaire beschermingsstatus op te heffen. Nergens in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekers subsidiaire beschermingsstatus louter op basis van de foto's die werden teruggevonden op de Facebookprofielen van verzoekers familieleden dient te worden opgeheven. Integendeel, de bestreden beslissing bevat een veelheid aan motieven die op hun geheel genomen wel degelijk aantonen dat verzoeker een familiaal netwerk heeft in de stad Kabul. Evenmin wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat verzoeker louter op basis van de foto's die werden teruggevonden op de Facebookprofielen van verzoekers familieleden kan rekenen op de ondersteuning van deze familieleden. Zoals hoger reeds gesteld, dient gewezen op het grote belang dat binnen de Afghaanse cultuur wordt gehecht aan familiale banden. Het grote belang dat in de Afghaanse cultuur aan familiale banden wordt gehecht doet eens te meer afbreuk aan verzoekers bewering dat hij niet op zijn familieleden in Kabul zou kunnen rekenen. Het beschikken over een (familiaal) netwerk betekent overigens niet dat dit netwerk in staat moet worden geacht om verzoeker volledig op te nemen; de ondersteuning kan bestaan uit een veelheid van factoren.

2.3.2.5.5. Gezien het voorgaande slaagt verzoeker er niet in een ander licht te werpen op de uitgebreide motieven in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeker in de stad Kabul over een familiaal netwerk beschikt. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.6. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker in de stad Kabul over een redelijk, toegankelijk en veilig intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.6.1. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vooreerst terecht dat verzoekers persoonlijke omstandigheden aantonen dat een intern vestigingsalternatief in de stad Kabul in zijn hoofde redelijk kan worden geacht:

“Rekening houdend met uw actuele persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich heden in Kabul vestigt. Uit het voorgaande blijkt immers dat u een familiaal netwerk in de stad Kabul heeft. Meer bepaald beschikt u in de stad Kabul over de leden van het gezin van uw halfbroer Sami, van uw halfbroer Naeem en van uw halfbroer Mohammad Nabi. Zoals eerder geargumenteed moet er aangenomen moet worden dat u met dit netwerk contacten onderhoudt. U heeft niet aangetoond dat u niet op dit familiale netwerk zou kunnen rekenen. Ook van uw schoonvader, die u in het verleden reeds hielp om het land te ontvluchten (CGVS 1 Mohammad Farid, p. 13, 17), werd vastgesteld dat hij in Kabul verbleef. Ondanks de vaststelling dat u doorheen de persoonlijke onderhouden die met u gehouden werden steeds zei dat uw schoonvader in Zarghund Sharh woonde

(CGVS 1 Mohammad Farid, p. 6; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 7; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 7), bleek tijdens het derde persoonlijk onderhoud dat met u gehouden werd dat op uw huwelijksakte genoteerd stond dat de verblijfplaats van uw schoonvader in 2015 in Kabul was, meer bepaald in wijk 8 van de stad Kabul (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 10). Gevraagd van wanneer tot wanneer hij in Kabul woonde, geeft u aan dat hij altijd in Logar woonde en slechts werkte in Kabul. Uw schoonvader werkte telkens een week in Kabul als bewaker en vervolgens was hij een week thuis (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 10). U meent dat hij het drie à vier jaar deed. U stelt dat hij dit werk deed toen u Afghanistan verliet tot een jaar of twee nadat u uw beslissing kreeg, dus ongeveer tot augustus 2018 (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 11). Nadien stopte hij volgens u omdat hij ziek werd (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 10, 11). Deze uitleg kan niet verklaren waarom uw schoonvader verklaarde dat Kabul zijn woonplaats was. Bovendien is het opmerkelijk dat u niet weet voor wie uw schoonvader werkte, dat u geen bijkomende informatie kan aanreiken over het werk van uw schoonvader en dat een drieënzestig jaar oude man als bewaker begint te werken (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 11). Deze vaststellingen sterken de beoordeling dat er aan uw uitleg geen geloof kan worden gehecht. Hoe dan ook heeft het feit dat uw schoonvader recent werkte in de stad Kabul en er een professioneel netwerk heeft een positieve impact op uw mogelijkheden om zich in Kabul te vestigen. Van uw schoonvader dient bovendien nog opgemerkt te worden dat u bij uw eerste persoonlijk onderhoud over hem zei dat hij rijk was (CGVS 1 Mohammad Farid, p. 17). Uit uw verklaringen blijkt dat er bij uw vertrek uit Afghanistan 14 000 dollar betaald werd en dat er voor de gezinshereniging met uw vrouw en kinderen 4000 dollar betaald werd (CGVS 1 Mohammad Farid, p. 17; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 9). Van het geld van de reisweg moet u nog 1000 dollar betalen aan een vriend en 2000 dollar aan uw schoonvader (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 9). Uw vrouw slaagde erin om de 4000 dollar voor de gezinshereniging op tafel te leggen door haar goud, juwelen, tapijten en spullen van jullie huis te verkopen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 9). Dat jullie er in slagen om deze aanzienlijke bedragen op te hoesten toont aan dat jullie een aanzienlijke financiële draagkracht hebben. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u tot de tiende klas naar school geweest bent en dat u Dari spreekt en ook het Pashtu een beetje machtig bent (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 3). U heeft jarenlange werkervaring als chauffeur en was zowel chauffeur van personenwagens als een truckchauffeur (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 4).

Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging.

U en uw advocaat halen aan dat u niet zou kunnen rekenen op de hulp van uw familieleden (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 22, 24). Hiervoor verwijzen jullie slechts naar de grootte van uw gezin (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 22, 24). Niet alleen dient er op gewezen te worden dat uw gezin naar Afghaanse normen niet als groot wordt beschouwd, ook weegt deze afweging niet op tegen de hierboven aangehaalde vaststellingen over de omvang en de bereidwilligheid van uw netwerk in Kabul. Bovendien dient er op gewezen te worden dat er van uw familiaal netwerk in Kabul geen permanente opvang maar een ondersteuning bij de heropbouw van uw leven in de Afghaanse hoofdstad wordt verwacht. Jullie tegenwerping kan voorgaande vaststellingen dan ook niet wijzigen.

Verder dient er vastgesteld te worden dat uw verwijzingen naar uw ziekte in casu geen persoonlijke omstandigheden uitmaakt waardoor u zich niet in de stad Kabul zou kunnen vestigen, ook al beweert u het tegendeel (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 29; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 13, 14, 22). Op uw vrees dat u in Afghanistan niet op een medische behandeling zou kunnen rekenen wordt later in deze beslissing nog ingegaan.

U geeft aan dat u lijdt aan hoofdproblemen, hartproblemen, rugklachten, astma, pijn aan uw oog, pijn aan uw nieren (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 12). U haalt ook aan dat uw schildklier weggenomen werd toen u nog in Afghanistan was (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 14). Ondanks uw jarenlange verblijf in België laat u evenwel na uw huidige medische situatie, die u zou verhinderen u in de stad Kabul te vestigen, te staven (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 30; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 13). Naast de louter administratieve stukken zoals de afspraakbevestigingen, het aanvraagformulier of het begeleidend schrijven bij een factuur, die elke bewijskracht missen om uw ziektebeeld te onderschrijven legt u vier brieven van uw huisartsen, een verslag van dokter Sirimisi van de afdeling longziekten van het AZ Sint-Jozef, een hoortest, een overzicht van de door u genomen medicatie en uw hoofdpijnkalerder neer. De brief van dokter Allemon Annerose dd. 11 januari 2018 werd geschreven ter ondersteuning van uw zoektocht naar een woonst. Hierin wordt vermeld dat u problemen heeft met slapen en met stress, doch een diagnose ontbreekt. Uit het verslag van dokter Sirimisi betreffende uw raadpleging op de afdeling longziekten van AZ Sint Jozef op 23 mei 2019 valt slechts af te leiden dat u klachten van hoesten en astma heeft. Het besluit was dat de longfunctie niet goed uitgevoerd werd. Ook wordt er gewag gemaakt van apneu en nachtelijke kortademigheid. Van het overzicht van de medicatie die u neemt kan niet afgeleid worden op basis van welke diagnose u deze dient te nemen. Uw hoofdpijnkalerder is dan weer slechts een subjectieve weergave van uw hoofdpijnklaarten. Aangaande twee brieven van dokter Beersman Sven aangaande uw gezondheidsklachten, namelijk dd. 28 september 2018 en dd. 16 juli 2019 dient vastgesteld te worden dat de dokter hierin de door u aangehaalde klachten beschrijft en een collega dokter om advies of verder onderzoek vraagt, doch dat deze brieven evenmin een diagnose bevatten van uw medische problemen. De derde brief van dokter Beersman Sven van 22 juli 2019 is eveneens gericht aan een collega en bevat een beschrijving van uw voorgeschiedenis, actuele zorgelementen en een beschrijving van medicatie. Er werd echter

vastgesteld dat van verschillende in deze brief aangehaalde medische problemen geen andere documenten voorgelegd werden die deze aangehaalde problemen bevestigen. Zo wordt er in deze brief onder de noemer voorgeschiedenis gewag gemaakt van hydrocoele scrotum in 2016, lumbalgie en chronische atypische rugklachten in 2017, hashimoto thyroiditis in 2018 en blaaslithiase in 2018. Hierdoor en door de summiere benoeming van de medische problemen kan het CGVS zich geen beeld vormen van uw actuele medische problematiek. Ook bij de rubriek actuele zorgelementen werd vastgesteld dat er verwezen wordt naar medische problemen die niet gestaafd worden door andere documenten. Slechts uw gehoorproblemen kunnen gekoppeld worden aan de gehoortest die u aanbrengt. Desalniettemin kan het CGVS zich uit de erg beperkte omschrijving van uw gehoorproblemen geen conclusies trekken voor uw functioneren of eventuele tijdelijke of definitieve oplossingen die al dan niet gevonden of aangereikt kunnen worden. Te meer daar er bij de persoonlijke onderhouds die met u plaatsvonden geen communicatieproblemen vastgesteld werden. Twee andere actuele zorgelementen zijn slechts veronderstellingen op basis van uw klachten waarnaar verder onderzoek dient te gebeuren, zo geeft uw huisarts aan. Om het CGVS toe te laten de door u aangehaalde medische problematiek in het licht van uw vestigingsmogelijkheden in de stad Kabul te onderzoeken werd u erop gewezen dat het doktersattest problemen aanhaalt waarover verdere documenten ontbreken en werd er benadrukt dat het belangrijk is dat u hier meer documenten over voorlegt (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 14, 23). Ook werd u gevraagd om overige documenten voor te leggen over de problemen die u aanhaalt maar waarover u geen documenten voorlegde, zoals uw oogproblemen, hersenproblemen, concentratieproblemen en geheugenproblemen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 23). U heeft het CGVS geen enkel bijkomend medisch stuk overgemaakt. Tijdens uw persoonlijk onderhoud haalden u en uw advocaat evenwel aan dat uw arts weigert om documenten te bezorgen inzake uw medische problemen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 23,24). Deze vergoelijking is allerm minst ernstig. Als patiënt heeft u van rechtswege toegang tot alle stukken in uw medisch dossier. Dat u, al dan niet met de hulp van uw advocaat, er niet in zou slagen om aan een kopie van alle relevante stukken in verband met uw medische problematieken te bekomen is geenszins geloofwaardig. Er kan wel degelijk verwacht worden dat u uw medische voorgeschiedenis en actuele problemen in België kan staven met de nodige bewijskrachtige medische documenten. De vaststelling dat dit niet zo is, noopt ertoe te besluiten dat u uw huidige medische problematiek niet aannemelijk maakt, laat staan dat u kan aantonen dat de door u opgeworpen klachten u zouden verhinderen om bij terugkeer naar Afghanistan te werken.

Gepeild naar wijze waarop uw gezondheidstoestand u zou verhinderen om te werken in Afghanistan zegt u dat iemand die ziek is niet in staat is om te werken en verwijst u naar uw gezondheidsklachten (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 14). U haalt aan dat indien er hier geoordeeld wordt dat u te ziek bent om te werken, dat het dan daar ook zo is (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 14). U gaf immers aan dat u in België aan uw assistent vroeg om een job te vinden, maar dat hij u zei dat u ziek was en dat u niet te werk gesteld kon worden (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 5). Nochtans zegt u niet over een attest van werkonbekwaamheid te beschikken (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15). U stelt dat u assistent u zei om af te wachten tot er meer geweten is over uw medische problemen. Gepeild wanneer dit duidelijk zal worden, zegt u dat het in de handen van de dokters is (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15). U werd er op gewezen dat u bijkomende documenten diende voor te leggen om te staven dat u niet in staat bent om te werken omwille van uw medische toestand (CGVS Mohammad Farid 3, p. 15, 23). Tot op heden heeft het CGVS geen bijkomende documenten van u mogen ontvangen hierover. Op het attest van uw inschrijving van het schooljaar 2019-2020 dat u na het laatste persoonlijk onderhoud dat met u gehouden werd doorstuurde, staat overigens genoteerd dat u werkzoekend bent. Hoewel u zich beroept op het feit dat u niet in Afghanistan kan werken omdat u in België niet kan werken door uw ziekte, dient vastgesteld te worden dat u dit laatste niet heeft aangetoond.

U heeft niet aangetoond dat u niet als chauffeur zou kunnen werken bij terugkeer naar Afghanistan. U geeft aan dat u door uw huidige medische toestand niet in staat bent om in het publiek te rijden (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 13). Gevraagd hoe uw medische toestand u verhindert om te rijden, zegt u dat u met uw oog soms niet goed kan zien en hoofdpijn krijgt en dat u dan uw auto niet onder controle kan houden (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 13). U haalt ook aan dat u uw voertuig niet onder controle kan houden als uw hersenen niet goed werken (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 13). In de documenten die u voorlegt ontbreekt echter elke diagnose van de problemen die u zou hebben aan uw oog en uw hersenen. Uw advocaat verwijst nog naar uw rugklachten die u zouden verhinderen om te werken als chauffeur (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 24). Het is merkwaardig dat u uw rugproblemen zelf niet opwierp. Er werd ook vastgesteld dat er in de medische documenten die u voorlegt slechts gewag gemaakt wordt van rugklachten in de bespreking van uw voorgeschiedenis, doch dat overige documenten om deze rugklachten te staven ontbreken. Nochtans werd u uitdrukkelijk gevraagd om hier bijkomende documenten over voor te leggen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 23)."

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij niet kan rekenen op zijn familieleden in Kabul, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker wel degelijk over een familiaal netwerk beschikt in de stad Kabul en dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich op de steun van dit netwerk kan beroepen ingeval van een eventuele hervestiging in deze stad (zie supra).

Verder stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij gedurende zijn verblijf in België niet in staat was te werken, dat hij rust en behandeling nodig heeft en vraagt hij zich af hoe iemand die niet goed kan zien en duizelig is als chauffeur kan werken. Betreffende het niet-vermelden van zijn rugpijn verwijst verzoeker naar zijn mentale problemen en voert hij aan dat het een objectief door artsen vastgestelde ziekte is.

De Raad stelt evenwel vast, in navolging van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing, dat verzoeker zijn voorgehouden medische situatie niet staft. De documenten die verzoeker betreffende zijn medische gezondheidstoestand voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) bevatten immers weliswaar verschillende aanwijzingen van gezondheidsklachten, doch het ontbreekt aan documenten die een diagnose stellen die deze klachten zou kunnen bevestigen. Enkel verzoekers gehoorproblemen worden gestaafd door een gehoortest, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat verzoekers gehoorproblemen dusdanig ernstig zouden zijn dat hij niet in staat kan worden geacht om te werken. Temeer daar uit de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt dat deze gehoorproblemen de communicatie tijdens dit onderhoud niet hebben verhinderd. Het voorgaande klemmt des te meer daar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd gewezen op het belang van het voorleggen van documenten ter staving van de door hem aangehaalde medische gezondheidsproblemen, terwijl verzoeker aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen bijkomende documenten dienaangaande heeft voorgelegd.

In de aanvullende nota die ter zitting wordt voorgelegd, voegt verzoeker een verslag toe van zijn huisarts van 10 september 2020 waarin het volgende wordt opgesomd als *“actieve problematiek waarvoor opvolging en/of behandeling lopende”* is: hypertensie – rechter fasciculair bundeltakblock Beschrijving onvolledig – gehoorverlies door perceptiestoornis – astma – coin lesion gezien door beeldvorming – kelklithiase recidiverend afdalende nierstenen met nierkolieken – lumbale tussenwervelschijf dislocatie – coronaire arteriosclerose – coronavirus infectie. Verder wordt er ook medicatie vermeld. De Raad stelt vast dat in dit verslag van de huisarts inderdaad diagnoses worden gesteld van enkele aandoeningen, maar dat hieruit niet blijkt dat verzoeker effectief werkonbekwaam is of wat de ernst is van verzoekers rugklachten (lumbale tussenwervelschijf dislocatie) en de eventuele impact op zijn capaciteiten om te werken (al dan niet als chauffeur). Er wordt in dit verband niets vermeld in het medisch verslag. Verzoeker vermeldt in het verzoekschrift dat zijn (sociaal) assistent zei dat verzoeker ziek was en niet tewerkgesteld kon worden en om af te wachten tot er meer geweten is over verzoekers gezondheidstoestand. Dit betreft echter een blote bewering nu in het attest van inschrijving voor het schooljaar 2019-2020 (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) werd genoteerd dat verzoeker werkzoekende is. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar zijn mentale problemen, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker niet dienstig naar zijn beweerde mentale problemen kan verwijzen teneinde de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen (zie *supra*).

Op 12 augustus 2020 werd bij verzoeker een coronavirus infectie vastgesteld. Het medisch verslag van 10 september 2020, bijna een maand later, vermeldt echter niet dat verzoeker hiervoor gehospitaliseerd werd of dat hij daarvan op korte termijn ernstige gevolgen ondervond. De opmerking van de advocaat van verzoeker ter zitting dat het algemeen geweten is dat het coronavirus neurologische schade kan veroorzaken, is een bewering die *in casu* voor verzoeker persoonlijk momenteel niet wordt ondersteund door het voorgelegde medisch attest. Evenmin toont deze bewering aan dat verzoeker werkonbekwaam zou zijn.

De overige medische attesten betreffen de bevestiging dat verzoekers echtgenote op 26 juni 2020 bevallen is van een kind, vermelden haar medische situatie, doorgemaakte aandoeningen en medicatie, en betreffen de opvolging van het kind. Deze stukken zijn niet van aard om te weerleggen wat hiervoor en wat verder gesteld wordt.

Gezien het voorgaande, slaagt verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.6.2. Wat betreft de bereikbaarheid van de stad Kabul als intern vestigingsalternatief motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.”

Dienaangaande voert verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Als zodanig blijft deze motivering onverminderd overeind.

2.3.2.6.3. Inzake de veiligheidssituatie in de stad Kabul motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 (<https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijd verspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reële risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen

door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op 'high profile' doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met 'high profile' doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-74, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-34, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>; de COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 15 mei 2019, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_security_situation_in_kabul_city_20190515.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, (pag. 1-74, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 6 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2018 in de stad 1686 burgerslachtoffers (554 doden en 1132 gewonden) vielen ingevolge zelfmoorden en complexe aanslagen en er dus een relatief beperkt aantal burgerslachtoffers vallen ingevolge van zelfmoorden en complexe aanslagen in verhouding tot het totale bevolkingsaantal. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. In de rapporteringsperiode werden ook verkiezingsgerelateerde doelwitten gevisieerd door zowel de Taliban als ISKP in een poging de verkiezingen te ondermijnen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul.

Daarnaast heeft IS sinds 2016 een aantal grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiiitische gemeenschap en soft targets gelegen in sjiiitische wijken van de stad gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar

doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens de piek van aanslagen in januari 2018. Sinds het voorjaar van 2018 is er een merkbare daling in het aantal high profile aanslagen in Kabul, waarbij er in februari 2019 een daling van 61% van zelfmoordaanslagen werd gerapporteerd, die wordt toegeschreven aan succesvolle interventies en verbeterde veiligheidsmaatregelen door de Afghaanse veiligheidsdiensten. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

De informatie die verzoeker citeert in zijn verzoekschrift is niet van aard om op de hiervoor geciteerde motieven een ander licht te werpen. Deze informatie ligt immers in dezelfde lijn als de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie (zie weblinks opgenomen in de bestreden beslissing). Daar waar in een rapport van NANSSEN vzw wordt gesteld dat er in de stad Kabul geen intern vestigingsalternatief beschikbaar is, dient erop gewezen dat uit het geheel van de richtlijnen van UNHCR van 30 augustus 2018, alsook uit de informatie van EASO blijkt dat een intern vestigingsalternatief in de stad Kabul geenszins wordt uitgesloten voor iedere verzoeker. Er dient benadrukt te worden dat in de richtlijnen van UNHCR onder meer wordt gesteld als volgt: "[...] an assessment of the possibility of relocation to Kabul requires an assessment of both the relevance and the reasonableness of this proposed area of relocation. In addition, if an IFA/IRA to Kabul is considered in asylum procedures, all relevant general and personal circumstances regarding the relevance and reasonableness of Kabul as a proposed area of relocation for the particular applicant must be established to the extent possible and must duly be taken into account." (vrije vertaling: de beoordeling van de mogelijkheid van hervestiging naar Kabul vereist een beoordeling van zowel de relevantie als de redelijkheid van deze vooropgestelde regio van hervestiging. Bovendien, wanneer een intern vestigingsalternatief naar Kabul wordt overwogen in asielprocedures, moeten alle relevante algemene en persoonlijke omstandigheden betreffende de relevantie en de redelijkheid van Kabul als een vooropgestelde regio van hervestiging voor de concrete verzoeker zoveel als mogelijk worden vastgesteld en moet hiermee terdege rekening worden gehouden.). Hieruit blijkt dat wel degelijk toepassing kan worden gemaakt van een intern vestigingsalternatief naar de stad Kabul, rekening houdend met de relevante algemene en persoonlijke omstandigheden. Inzake de algemene omstandigheden kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hoger reeds werd gesteld in verband met de veiligheidssituatie in en de bereikbaarheid van de stad Kabul. Met betrekking tot de persoonlijke omstandigheden dient vastgesteld dat uit de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing (zie sub 2.3.2.6.1.) blijkt dat in casu een intern vestigingsalternatief in hoofde van verzoeker redelijk kan worden geacht.

2.3.2.6.4. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat er geen persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat verzoeker het slachtoffer zal worden van het willekeurig geweld in de stad Kabul:

"Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de stad Kabul in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kabul stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. U laat immers, zoals hierboven aangegeven, ondanks de uitdrukkelijke vraag van het CGVS na om een duidelijk overzicht van uw actuele ziektebeelden en hun impact op uw leven over te maken. Bovendien geeft u evenmin aan dat uw medische toestand uw persoonlijk risico op ernstige schade zou verhogen. Derhalve beschikt het CGVS evenmin over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift dienaangaande op wijst dat hij en zijn gezin in België verblijven en dat één van zijn kinderen in België is geboren, laat hij na in concreto uiteen te zetten op welke wijze deze gegevens in zijn hoofde ertoe zouden bijdragen dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in de stad Kabul in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Waar verzoeker verwijst naar zijn fysieke gezondheidsproblemen, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker deze problemen niet afdoende staft (zie *supra*). Waar verzoeker verwijst naar zijn mentale gezondheidsproblemen, dient erop gewezen dat hoger tevens reeds is komen vast te staan dat hieraan geen geloof kan worden gehecht (zie *supra*).

2.3.2.6.5. Gezien het voorgaande besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u heden in Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.”

2.3.2.7. Bovendien motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de veiligheidssituatie in de provincie Logar actueel toelaat te besluiten dat er voor burgers in deze provincie geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017 (pag. 1-68 en 191-194, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018 (pag. 1-24 en 108-110, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, (pag. 1-66 en 206-210, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Logar behoort tot de centrale regio van Afghanistan en wordt in de Easo Guidance Note bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Logar ruw geschat 419.000 inwoners heeft en dat er in 2018 in de gehele provincie 143 burgerslachtoffers vielen. Tijdens de rapporteringsperiode vonden 151 incidenten gerelateerd aan de opstandelingen plaats. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Logar in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Taliban en andere gewapende groeperingen actief zijn in de provincie. Het merendeel van de gewelddaden die in Logar plaatsvinden zijn voornamelijk doelgericht van aard en het geweld neemt er voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afgaanse veiligheidsdiensten, targeted killings en complexe aanvallen. Hoewel het geweld in de provincie hoofdzakelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. Intern ontheemden in de provincie zoeken hun toevlucht voornamelijk binnen de provincie of in aangrenzende provincies.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Logar actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Logar in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Logar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gezien de hierboven geformuleerde vaststellingen aangaande uw medische problematiek laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Logar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind.

2.3.2.8. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat aan de door verzoeker aangehaalde redenen voor het behoud van zijn internationale beschermingsstatus geen geloof kan worden gehecht:

“Tenslotte dient te worden vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u opgeworpen redenen waarom u uw internationale bescherming dient te behouden.

Aangaande uw verwijzing naar de door u beweerde problemen met de taliban omdat u het nationale leger geholpen zou hebben (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 29, 30; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 16), dient benadrukt te worden dat vastgesteld werd door het CGVS in het kader van uw verzoek om internationale bescherming dat deze niet geloofwaardig waren. U ging bovendien niet in beroep tegen deze beslissing. U geeft aan dat u niets wilt

toevoegen inzake deze problemen die u reeds uiteen zette (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 16). Aldus dient vastgesteld te worden dat er nog steeds geen geloof gehecht kan worden aan deze beweerde problemen.

Inzake uw bewering dat u en uw gezin als ongelovigen beschouwd zouden worden door de taliban en vermoord zouden worden (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 29; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15) dient vastgesteld te worden dat u geenszins in concreto heeft aangetoond dat u en uw gezin als ongelovigen beschouwd zou worden en dat dit dan ook slechts een blote bewering betreft. U meent dat men zou denken dat u en uw gezin ongelovig geworden zijn door het feit dat jullie in een ongelovig land verbleven (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15). Naast jullie verblijf in België haalt u geen bijkomende redenen aan waarom jullie als ongelovigen beschouwd zouden worden. Uw stelling dat louter uit een verblijf in het buitenland apostasie afgeleid zou worden ondersteunt u slechts met de uitspraak "Die mensen zijn heel dom en het onderwijsniveau is laag" (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15). U meent dat in België wonen nog erger is dan voor buitenlanders te werken (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15). Gevraagd naar concrete indicaties dat u en uw gezin als ongelovigen beschouwd zouden worden, verwijst u naar arbeiders die voor buitenlanders werkten en gedood werden (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 15). Uw verwijzing naar een incident waarbij arbeiders die voor buitenlanders werkten gedood werden kan echter geenszins gezien worden als een indicatie dat u en uw gezin als ongelovigen beschouwd zouden worden. Daarnaast haalt u nog een voorbeeld aan van een Afghaan die terugkeerde van het buitenland naar Kabul en gedood werd, maar om welke reden hij gedood werd is u niet bekend (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 16). Het is opmerkelijk dat u een voorbeeld dat u zelf aanhaalt niet kan toelichten. Hoe dan ook betreft deze verwijzing naar één ander beweerd voorval geenszins een indicatie waarom men van u persoonlijk zou denken dat u ongelovig bent. Uitgenodigd om concrete indicaties te geven waarom u en uw gezin als ongelovigen beschouwd zouden worden, zegt u nog dat het uw eigen bedenking is. Verder haalt u geen indicaties meer aan. Door louter te verwijzen naar het feit dat u enige tijd in Europa verbleef toont u niet aan dat men u bij terugkeer naar Afghanistan als ongelovige zou beschouwen.

Aangaande uw stelling dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u erg ziek bent, dat u hier medische zorgen krijgt die u in Afghanistan niet zou kunnen krijgen (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 29; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 13), kan er ondanks de hierboven aangehaalde vaststellingen over uw medische klachten ten overvloede worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische problemen en die van uw echtgenote geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Ook de overige redenen die u aanhaalt waarom u uw statuut dient te behouden kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Uw bewering dat ze daar geen scholen hebben en dat er geen scholen zijn in Logar is andermaal een blote bewering (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 29) en is niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt. Gepeild naar de reden waarom uw kinderen niet in Puli Alam of Kabul naar school zouden kunnen gaan, haalt u ook aan dat uw leven in gevaar is (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 17). Eerder werd reeds uiteen gezet dat hier geen geloof aan kan worden gehecht. Bovendien verwijst u ook naar uw gezondheidsproblemen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 17). In het licht dat u ook in België in staat bent om uw kinderen naar school te vergezellen (CGVS 3 Mohammad Farid, p. 12) kan aangenomen worden dat u daar ook in Afghanistan toe in staat zal zijn indien nodig. Uw stelling dat uw kinderen er geen andere keuze zouden hebben dan te stelen, mensen vermoorden of politieagent te worden en zelf gedood te worden (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 29; CGVS 3 Mohammad Farid, p. 17) is opnieuw een blote bewering die niet gevolgd kan worden in het licht van de eerder genoemde werkzaamheden van de overige leden van de familie Sharifi. Zo was u zelf chauffeur en werkte Mohammad Basir voor Azizi bank."

Mede gelet op het voorgaande, voert verzoeker dienaangaande geen enkel dienstig concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind.

2.3.2.9. Mede gelet op het voorgaande stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker geen elementen aanhaalt waardoor hij in aanmerking zou komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.10. Met betrekking tot de (overige) door verzoeker voorgelegde documenten motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"De documenten die u neerlegt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te wijzigen. De documenten die u neerlegt aangaande uw medische toestand, werden eerder reeds uitvoerig besproken en er werd geconcludeerd dat deze niet afdoende bewijskrachtig zijn. Uw paspoort en de paspoorten en taskara's van uw vrouw en kinderen tonen slechts jullie identiteit aan, die hier niet ter discussie staat. Ook de documenten die u neerlegt aangaande de medische situatie van uw echtgenote kunnen zoals eerder uiteengezet voorgaande vaststellingen niet wijzigen. De attesten die u en uw echtgenote in België haalden, tonen

slechts aan dat jullie lessen volgden in België en daarvoor geslaagd zijn maar hebben verder geen betrekking op bovenstaande vaststellingen."

Mede gelet op het voorgaande, voert verzoeker dienaangaande geen enkel dienstig concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind.

2.3.2.11. In de aanvullende nota worden medische verslagen voorgelegd, die hierboven reeds werden besproken en waarvan werd vastgesteld dat zij geen afbreuk doen aan de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal.

2.3.2.12. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat u actueel over een intern vestigingsalternatief beschikt in Kabul. Aldus dient besloten te worden dat u heden niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus voldoet. Het gegeven dat u heden over een redelijk, veilig en toegankelijk intern vluchtalternatief beschikt wijst er op dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en nietvoorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is."

2.3.2.13. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De opheffing van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend twintig door:

Mevr. A. DE SMET ,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET